

CONCILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

Dosar nr. 1J/2021

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ
HOTĂRÂRE NR. 51

ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN 22 FEBRUARIE 2021

Președinte Mihai-Bogdan Mateescu

Judecător Simona Camelia Marcu

Judecător Mariana Ghena

Judecător Iulia Sayonea

Judecător Nicoleta Margareta Tînt

Judecător Andrea Annamaria Chiș

Judecător Evelina Mirela Oprina

Judecător Gabriela Baltag

Judecător Mihai Andrei Balan

Pe rol sesizarea din oficiu privind incidența dispozițiilor art. 52 alin.(1) teza a II-a din Legea nr. 37/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii față de doamnele Tudorache Neluța Marinica și Alexandru Ilieana, judecători în cadrul Tribunalului Călărași.

La apelul nominal făcut în ședință publică, se prezintă Inspectia Judiciară, prin inspector judiciar, judecător Petre Roșu și doamna judecător Alexandru Ilieana, lipsă fiind doamna judecător Tudorache Neluța Marinica.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, care învederează că la data de 19.02.2021 a fost depus un set de inscrisuri transmise de către conducerea Tribunalului Călărași, inscrisuri ce au fost comunicate părților și Inspeției Judiciare. La data de 22.02.2021, domnul avocat Teodor Captariu, apărătorul ales al doamnei Tudorache Neluța, a depus o cerere prin care solicită comunicarea termenului de judecată stabilit în dosar, comunicarea unei copii de pe propunerea de suspendare, din oficiu, din funcția de judecător în vederea pregătirii apărării și acordarea unui nou termen de judecată în aceeași zi cu dosarul nr. 9/J/2020. La data de 22.02.2021, doamna judecător Alexandru Ilieana a depus două cereri prin care a solicitat comunicarea adresei nr. 2687/8.02.2021 transmisă de către domnul judecător Mihai Bogdan Mateescu, președintele Consiliului Superior al Magistraturii, referitor la sesizarea nr. 21-484, a solicitat numerotarea fișelor din dosarul 21-484 și comunicarea unei copii a acestuia pentru a confrunta cele două copii.

Procedura este legal îndeplinită.

Doamna judecător Alexandru Ilieana arată că a solicitat comunicarea adresei nr. 2687/8.02.2021, dar a înțeles că există mai multe adrese semnate de către domnul președinte Mihai Bogdan Mateescu referitoare la această sesizare, motiv pentru care a solicitat comunicarea acestor adrese. De asemenea, arată că a solicitat să i se comunice o copie numerotată a dosarului nr. 21-484.

Față de împrejurarea că la termenul anterior a interpelat președintele Secției dacă înțelege să se abțină și întrucât acesta nu s-a abținut, a formulat, în scris, o cerere de recuzare a domnului judecător Mihai Bogdan Mateescu, pe care o depune la dosarul cauzei, însotită de exemplare pentru fiecare membru al completului disciplinar.

Sectia acorda cuvantul asupra cererii de recuzare.

Doamna judecător Alexandru Ilieana, având cuvântul asupra cererii de recuzare, face precizarea că cererea se întemeiază pe dispozițiile art. 42 alin. 1 pct. 1 și pct. 13 Cod procedură civilă.

În motivarea cererii arată că domnul judecător Mihai Bogdan Mateescu este persoana care a sesizat Inspectia Judiciară în acest caz. Precizează că a discutat cu doamnele judecător Cornelia Iordache și Stoian Sevastița despre această problemă, le-a întrebat cum au decis să facă o sesizare disciplinară la momentul la care era cu copilul în spital, însă acestea i-au comunicat că nu au formulat o sesizare disciplinară, că dumnealor nu au realizat o încadrare în abatere disciplinară a faptelor și nu dumnealor au spus „suspendare din funcție”. În acest context, arată că le-a adresat acestora o întrebare în scris și le-a rugat să precizeze cine apreciază că este titularul sesizării. Aspectele discuției au fost consemnate și i s-a comunicat că nu pot răspunde cine este titularul sesizării pentru că este un dosar aflat pe rol.

Mai solicită a se avea în vedere că persoana care a trimis adresa la Inspectia Judiciară este domnul judecător Mihai Bogdan Mateescu, persoana care a realizat încadrarea în abaterea disciplinară este domnul judecător Mihai Bogdan Mateescu, persoana

care a fixat un termen, din oficiu, cu încălcarea prevederilor legale, este domnul judecător Mihai Bogdan Mateescu.

De asemenea, precizează că domnul judecător Mihai Bogdan Mateescu a formulat numeroase adrese către Inspecția Judiciară referitoare la sesizarea nr. 21-484, sesizare care a fost înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii în data de 03.02.2021. La data de 09.02.2021 domnul judecător Mihai Bogdan Mateescu formulase deja cel puțin două adrese în acest sens și apreciază că nu este legal ca președintele Consiliului Superior al Magistraturii să intervină în acest fel într-o cercetare disciplinară.

Apreciază că domnul judecător Mihai Bogdan Mateescu a creat în mod fals acest dosar, singura persoană care are calitate procesuală activă și care poate crea un dosar pe rolul Secției este Inspecția Judiciară, potrivit art. 45 din Legea 317/2004. Prevederile art. 52 au corespondent prin punerea în aplicare în art. 58-60 din Hotărârea nr. 1073/2018 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii referitoare la Regulamentul de funcționare al Consiliului Superior al Magistraturii. Arată că art. 60 din Hotărârea nr. 1073/2018 se referă expres la suspendarea din funcție a magistratului.

Interpelată fiind, arată că motivele invocate oral nu sunt indicate în cuprinsul cererii de recuzare formulată în scris pentru că timpul scurt nu-i-a permis acest lucru.

În continuare, apreciază art. 60 alin (1) din Hotărârea nr. 1073/2018 reproduce efectiv prevederile art. 52, iar alin (2) prezintă procedura de citare.

Președintele completului disciplinar, pune în discuția părților admisibilitatea cererii de recuzare.

Reprezentantului Inspectiei Judiciare, având cuvântul, având în vedere stadiul procedurii, respectiv faptul că instanța disciplinară are rol de instanță de judecată extrajudiciară, apreciază că nu sunt aplicabile dispozițiile referitoare la recuzarea membrilor completului de judecată. Mai mult decât atât, aceasta este o cerere derivată din procedura disciplinară propriu-zisă sau care este în legătură cu aceasta. Pentru aceste motive, solicită respingerea ca inadmisibilă a cererii de recuzare.

Secția, dispune suspendarea ședinței de judecată pentru a se promunja asupra admisibilității cererii de recuzare.

În urma deliberării, Secția apreciază cererea de recuzare admisibilă și pune în vedere doamnei judecător Alexandru Illeana să se refere la alte motive decât cele indicate în cuprinsul cererii de recuzare formulate în scris.

Doamna judecător Alexandru Illeana apreciază că domnul judecător Mihai Bogdan Mateescu a creat în mod fraudulos dosarul dedus judecății la acest termen, cu încălcarea prevederilor legale în materie. În acest sens, solicită a se observa că prevederile legale în materie sunt prevederile art. 52 menționat în procedura de citare pe care a dispus-o personal, arată că citațiile i-au fost transmise nelegal de la numărul de fax aparținând domnului secretar general al Consiliului Superior al Magistraturii, respectiv domnul judecător George Șerban. Ulterior, a încercat să intre în posesia unor inscripții de la secretariat, inițial i s-au oferit relații, dar ulterior i s-a indicat un număr de telefon.

Astfel, apreciază că procedura de citare trebuia realizată de la Grefa Secțiilor, însă a fost făcută de la biroul domnului secretar general, domnul judecător George Șerban, care a fost președinte al Tribunalului Călărași în perioada 2012-2018, iar dumneaci este judecător din anul 2016 în cadrul Tribunalului Călărași.

Cererea de recuzare formulată privește și legătura domnului judecător Mihai Bogdan Mateescu, președinte al Consiliului Superior al Magistraturii, cu domnul secretar general George Șerban. Astfel, rezultă cu claritate faptul că domnul judecător George Șerban, de fapt presupune, că acesta a fost implicat în acest aspect pentru că altfel nu își poate explica modalitatea în care a fost primită o cerere în data de 3.02.2021, iar în data de 9.02.2021, după ce președintele Consiliului Superior al Magistraturii a făcut o adresă la Inspectia judiciară, a stabilit termenul, deși nu avea acest drept legal. Potrivit prevederilor art. 52 suspendarea se poate face la solicitarea Secției pentru judecători sau la solicitarea Inspectiei Judiciare. Președintele Consiliului Superior al Magistraturii are atribuții clar stabilite în art. 10 alin. 8 din Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1073/2018, acesta nu putea proceda la declanșarea unui dosar disciplinar în care Inspectia Judiciară nu are calitate de reclamant. Inspectia Judiciară este singura persoană juridică ce poate declansa o acțiune disciplinară potrivit prevederilor actuale ale art. 45 din Legea nr. 317/2004.

Posibilitatea Secției pentru judecători în materie disciplinară de a aprecia asupra suspendării din funcție există potrivit prevederilor art. 52 din Legea 317/2004, prevederi pe care le apreciază ca fiind deosebit de neclare.

De asemenea, solicită a se observa că Inspectia Judiciară a reținut, în repetate rânduri, că doamna judecător Cornelia Iordache nu a prezentat adevarul.

Mai apreciază că președintele Consiliului Superior al Magistraturii a procedat în această manieră pentru a crea presiune asupra dumneiei, deoarece la data de 18.01.2021 a depus o sesizare la Tribunalul Călărași pentru a o transmită Inspectiei Judiciare.

Doamna judecător Andrea Annamaria Chiș, membru ales al Consiliului Superior al Magistraturii, arată că cererea de recuzare pusă la dispoziție de către doamna judecător conține deja aspectele relatate oral. În acest sens, aduce la cunoștința doamnei judecător Alexandru Illeană că s-a acordat cuvântul asupra cererii de recuzare cu privire la alte aspecte decât cele cuprinse în cererea scrisă, întrucât pe cele depuse în scris va aprecia Secția dacă va fi ascultată.

Doamna judecător Alexandru Ilieana solicită administrarea de probe pentru soluționarea cererii de recuzare, precizând că are cunoștință de faptul că este interzisă administrarea probei cu interrogatoriu în dovedirea unor motive de recuzare.

Secția pune în vedere doamnei judecător faptul că i s-a acordat cuvântul asupra motivelor cererii de recuzare, altele decât cele formulate în scris.

Secția dispune suspendarea ședinței de judecată pentru a se pronunța asupra cererii de recuzare, fără participarea domnului judecător Mihai-Bogdan Mateescu, președintele Consiliului Superior al Magistraturii.

Jn urma deliberării asupra cererii de recuzare, Secția aduce la cunoștința părților că cererea de recuzare a fost respinsă ca fiind tardiv formulată, în temeiul art. 44 alin. (2) Cod procedură civilă.

Secția dispune reluarea cauzei și întregirea completului de judecată cu participarea domnului judecător Mihai-Bogdan Mateescu, președintele Consiliului Superior al Magistraturii.

Doamna judecător Alexandru Ilieana arată că nu i s-a pus în vedere tardivitatea, motivele de recuzare nu îi erau cunoscute la termenul din data de 17.02.2021, dorește să pună concluzii referitoare la tardivitate, dacă i se permite. Solicită să i se acorde cuvântul asupra tardivității intrucât nu a putut să își spună punctul de vedere.

Secția aduce la cunoștința doamnei judecător faptul că Secția s-a pronunțat, în complet legal constituit, asupra cererii de recuzare, cererea nu are caracter contencios pentru a se susține alte aspecte decât cele avute în vedere la momentul deliberării de către completul legal constituit. În continuare, pune în discuția părților cererea de amânare a cauzei formulată de apărătorul doamnei judecător Tudorache Neluța Marinica.

Inspeția Judiciară, prin reprezentant, arată că la termenul anterior doamna judecător Tudorache Neluța a solicitat accordarea unui nou termen de judecată pentru pregătirea apărării și raportat la dispozițiile legale care prevăd că poate fi acordat un singur termen de judecată pentru motive excepționale și neimputabile părții sau reprezentantului acesteia, solicită respingerea cererii formulate la acest termen. În procedura de față se aplică dispozițiile referitoare de la judecarea acțiunii disciplinare care prevăd că partea are dreptul să ia cunoștință de actele dosarului, că neprezentarea judecătorului nu împiedică defășurarea în continuare a procedurii, pe de o parte, iar pe de altă parte, singura mențiune de la art. 60 alin.2 din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii este aceea că președintele Secției să dispună citarea judecătorului cu mențiunea că urmează a fi pusă în discuție suspendarea din funcție. Față de aceste motive, solicită respingerea ca neîntemeiată a cererii de amânare a cauzei formulată de apărătorul ales al doamnei judecător Tudorache Neluța.

Doamna judecător Alexandru Ilieana solicită admiterea cererii de amânare a cauzei formulată de doamna judecător Tudorache Neluța Marinica. Referitor la caracterul urgent al procedurii, așa cum afirmă domnul inspector, nu este stabilit de dispozițiile legale, iar potrivit dispozițiilor constituționale, atât procedura de judecată, cât și procedura de funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii ar trebui stabilite prin lege organică.

Referitor la doamna judecător Tudorache Neluța, arată că avea probleme de sănătate determinate de tot stresul prin care a trecut, astfel că a ajuns să sufere de o semipareză pe partea stângă.

Secția dispune suspendarea ședinței de judecată pentru a se promova asupra cererii de amânare a cauzei formulată de doamna judecător Tudorache Neluța, prin apărător ales.

În urma deliberării asupra cererii de amânare a cauzei, Secția, cu majoritate, respinge cererea de amânare a cauzei formulată de doamna judecător Tudorache Neluța, ca neîntemeiată pentru motivele ce vor fi expuse în continuare.

Potrivit art.222 alin.(1) Cod procedură civilă amânarea judecății pentru lipsă apărare poate fi dispusă, la cererea părții interesate, numai în mod exceptional, pentru motive temeinice și care nu sunt imputabile părții sau reprezentantului ei.

La termenul din data de 17.02.2021 Secția, în temeiul art.222 și art.13 Cod procedură civilă, a încuviințat cererile de amânare a judecății cauzei formulate de doamnele judecător Tudorache Neluța Marinica și Alexandru Ilieana, în vederea pregătirii apărării.

Referitor la solicitarea doamnei judecător Tudorache Neluța de a i se comunica termenul de judecată stabilit în dosarul nr.1/J/2021, Secția, cu majoritate, reține că doamna judecător are termen în cunoștință în condițiile art.229 alin.(1) Cod procedură civilă. Astfel, doamnei judecător Tudorache Neluța i-a fost fost înmânată, personal, citația pentru termenul de judecată din 17.02.2021, astfel cum rezultă din dovada de comunicare de la fila 14 dosar.

Referitor la solicitarea doamnei judecător Tudorache Neluța de a i se comunica o copie de pe propunerea de suspendare, din oficiu, în dosarul nr.1/J/2021, Secția, cu majoritate, reține că doamnei judecător Tudorache Neluța i-a fost comunicat în integralitate, pe suport electronic și prin e-mail, atât dosarul nr.1/J/2021, cât și dosarul Inspectiei Judiciare nr.21-484 (adresa- fila 19, referat -fila 54, proces verbal -fila 81).

Cu privire la solicitarea de acordare a unui nou termen de judecată motivat de faptul că domnul avocat Teodor Captariu este apărătorul ales al doamnei judecător Tudorache Neluța și în dosarul nr.9/J/2021, Secția, cu majoritate, reține că acesta nu constituie un motiv temeinic și exceptional în accepțunca textului art.222 alin.(1) Cod procedură civilă, astfel că nu se justifică amânarea cauzei din acest considerent.

În opinie minoritară, doamnele judecător Evelina Mirela Oprina și Gabriela Baltag apreciază că se impunea admiterea cererii de amânare pentru motivele expuse în opinia separată atașată prezentei.

La interpelarea Secției dacă există chestiuni prealabile de formulat sau excepții de invocat, doamna judecător Alexandru Ilieana arată că înțelege să invoce excepția nulității propunerii de suspendare din funcție, excepția inadmisibilității acestei propunerii, excepția lipsei calității procesuale active și excepția lipsei calității procesuale pasive.

În acest sens, solicită amânarea cauzei pentru a i se da posibilitatea să formuleze excepțiile în scris și să depună probe în susținerea acestora.

Inspectia Judiciară, prin reprezentant, arată că amânarea cauzei poate fi acordată numai pentru un singur termen pentru pregătirea apărării, prezenta procedura este urgentă, iar doamna judecător avea posibilitatea până la acest termen să prezinte motivarea în scris a excepțiilor și să le susțină oral în ședința de judecată.

Doamna judecător Alexandru Ilieana arată că procedura suspendării din funcție nu este o procedură urgentă, este stabilită ca fiind urgentă printr-un act infraregal. De asemenea, solicită a se observa că nu a avut timpul necesar să își facă apărările, fiindu-i respinsă cererea de concediu pentru zilele de joi și vineri. Pe cererea de concediu, doamna președinte Cornelia Iordache a vizat în sensul „se respinge în urma discuțiilor cu colegii”.

Secția dispune suspendarea ședinței de judecată pentru a se promova asupra cererii de amânare a cauzei formulată de doamna judecător Alexandru Ilieana.

În urma deliberării, Secția, cu majoritate, respinge cererea de amânare a judecății având în vedere că exceptiile invocate de doamna judecător Alexandru Ilieana au fost antamate în cuprinsul cererii de amânare depuse la termenul de judecată din 17.02.2021, termen la care judecata cauzei a fost amânată tocmai pentru a da posibilitatea doamnelor judecător să își pregătească apărarea sub toate aspectele.

În opinie minoritară, doamnele judecător Evelina Mirela Oprina și Gabriela Baltag apreciază că se impune admiterea cererii de amânare pentru motivele dezvoltate în cuprinsul opiniei separate atașatei prezentei.

Secția acordă cuvântul asupra excepției nulității propunerii de suspendare din funcție invocată de doamna judecător Alexandru Ilieana.

Doamna judecător Alexandru Ilieana arată că excepția nulității propunerii privește faptul că aceasta a fost făcută cu încălcarea dispozițiilor art. 60 alin.(1) din Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1073/2018 care prevăd clar faptul că o astfel de propunere poate fi făcută doar de către Secția pentru judecători în materie disciplinară.

Dispozițiile art. 60 alin.(3) din Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1073/2018 prevăd faptul că cererea se soluționează de urgență, iar dispozițiile art. 58 alin 1, 3 și 4 și art. 59 din Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1073/2018 se aplică cu prioritate.

Dispozițiile art. 58 alin.(1) din Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1073/2018 sunt incidente în procedura suspendării și prevăd faptul că după primirea sesizării în vederea soluționării acțiunii disciplinare, președintele Secției pentru judecători în materie disciplinară fixează termenul de judecată și dispune citarea judecătorului căruia i se comunică în copie acțiunea disciplinară, precum și a Inspecției Judiciare. În mod evident, o solicitare de suspendare din funcție trebuie formulată de Secția pentru judecători în materie disciplinară, iar nu de către Președintele Consiliului Superior al Magistraturii și se poate face numai după primirea sesizării în vederea soluționării acțiunii disciplinare. Această dispoziție este și logică întrucât la primirea acțiunii disciplinare a fost desfășurată o cercetare disciplinară, au fost administrate probe, a fost stabilită o situație de fapt. Doamnele judecător Iordache Cornelia și Stoian Sevastița au arătat că nu au făcut o sesizare în prezenta cauză, sesizarea a fost făcută de persoana care a trimis către Inspectia judiciară, a realizat încadrarea în abaterea disciplinară.

Secția acordă cuvântul asupra excepția inadmisibilității invocată de doamna judecător Alexandru Ilieana.

Doamna judecător Alexandru Ilieana arată că nu sunt indeplinite condițiile art. 66 alin.(1) coroborat cu art. 58 alin. (1) din Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1073/2018.

Secția aduce la cunoștința doamnei judecător Ilieana Alexandru că s-a acordat cuvântul asupra excepției nulității propunerii de suspendare din funcție și asupra exceptiei inadmisibilității.

Doamna judecător Alexandru Ilieana solicită a se observa că suspendarea din funcție este a doua cea mai gravă sanctiune care i se poate aplica unui judecător în afară de excluderea din profesie. De asemenea, învederează faptul că nu i-au fost prezentate motivele în fapt pe care se întemeiază cererea de suspendare, i s-a comunicat, la cererea sa expresă, că propunerea se bazează pe prevederile art. 52 alin.(1) teza a II-a din Legea 317/2004. Mai apreciază că cererea de suspendare din funcție este inadmisibilă întrucât dispozițiile art. 60 alin. 1 din Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1073/2018 prevăd că se poate dispune suspendarea doar după exercitarea acțiunii disciplinare. De asemenea, propunerea de suspendare este nulă pentru că nu este permisă de lege și nu este motivată în fapt și în drept.

Secția acordă cuvântul asupra excepției lipsei calității procesuale active invocată de doamna judecător Alexandru Ilieana.

Doamna judecător Alexandru Ilieana arată că potrivit dispozițiilor legale președintele Consiliului Superior al Magistraturii nu putea întocmi rezoluția în etapa verificărilor prealabile. De asemenea, apreciază că acesta a declanșat o acțiune disciplinară în care calitatea de reclamant nu o are Inspectia Judiciară, iar un dosar disciplinar poate fi creat doar de Inspectia Judiciară potrivit dispozițiilor art. 45 din Legea 317/2004.

După primirea sesizării în vederea soluționării acțiunii disciplinare, la momentul la care există o situație de fapt stabilită, Secția poate propune suspendarea din funcție în temeiul dispozițiilor art. 52 din Legea nr. 317/2004, dar nu președintele Consiliului Superior al Magistraturii în etapa verificărilor prealabile.

În adresa nr. 1/2687/9.02.2021 întocmită de către domnul judecător Lucian Netejoru se precizează clar că este vorba despre un răspuns la adresa domnului președinte Mihai Bogdan Mateescu prin care i se transmit acestuia actele și lucrările dosarului Inspectoriei Judiciare nr. 21-484, cu mențiunea că lucrarea a fost repartizată inspectorului de caz la data de 8.02.2021. Se precizează că lucrarea anterior menționată se află în faza verificărilor prealabile. În acest sens arată că adresa a fost înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii și poartă o rezoluție din data de 09.02.2021 a președintelui Consiliului Superior al Magistraturii.

Secția acordă cuvântul asupra excepției lipsei calității procesuale pasive invocată de doamna judecător Alexandru Ilieana.

Doamna judecător Alexandru Ilieana arată că era necesară existența unei acțiuni disciplinare îndreptată împotriva sa pentru ca Secția pentru judecători în materie disciplinară să poată dispune suspendarea acesteia din funcție.

Inspeția Judiciară, prin reprezentant, având cuvântul asupra excepțiilor invocate, arată următoarele:

Doamna judecător Alexandru Illeana face referire la dispozițiile art. 60 alin. 3 din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii care arată că dispozițiile art. 58 alin. 1 se aplică în mod corespunzător. Potrivit art. 60 alin. 2 președintele secției dispune citarea judecătorului vizat căruia î se comunică, în copie, propunerea sau, dacă propunerea este din oficiu, președintele dispune citarea judecătorului cu această mențiune. Aceste dispoziții sunt oarecum derogatorii de la dispozițiile art. 58 alin. 1 din Regulament care se referă la acțiunea disciplinară și nu se aplică în mod corespunzător în cadrul procedurii suspendării din funcție. Reiese că sunt atribuții diferite între președintele Secției care are atribuții privind citarea și comunicarea acestor și atribuția de a dispune luarea măsurii care aparține Secției pentru judecători. În acest sens, arată că excepția invocată de doamna judecător Illeana Alexandru privind nulitatea este neîntemeiată.

De asemenea, referitor la perioada în care poate fi dispusa suspendarea, solicită a se avea în vedere că prevederile legale ale art. 52 alin.(1) din Legea nr. 317/2004 prevăd ca pe durata procedurii disciplinare se dispune această măsură. Prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1293/2014 a fost analizată această noțiune în contextul dreptului la pensie, dar cu această ocazie s-a stabilit și data de la care începe procedura disciplinară. În dispozitivul Hotărârii nr. 1293/2014 se lămurește faptul că procedura disciplinară începe la momentul începerii cercetării disciplinare, și nu la momentul exercitării acțiunii disciplinare.

Mai mult, arată că prin deciziile Curții Constituționale nr. 774/2015 și nr. 679/2019 se explică de ce poate fi luată această măsură încă din timpul cercetării disciplinare, adică o procedură anterioară acțiunii disciplinare propriu-zise. Pentru acest motiv, apreciază că aspectele ridicate de doamna judecător Illeana Alexandru nu sunt întemeiate.

Cu privire la cele două chestiuni ce țin de procedură referitoare la identificarea motivelor de fapt, respectiv modul de încadrare și sesizarea, arată că va face referire la acestea pe fondul cauzei, respectiv la singura condiție pe care o prevede legea, și anume aceea să existe o procedură disciplinară. Conform Hotărârii nr. 1293/2014, singura condiție este aceea că cercetarea disciplinară să fie începută. În cazul de față a fost începută cercetarea disciplinară, iar dosarul se află în circuitul obișnuit prevăzut de normele de efectuare a lucrărilor de inspecție. În acest context, apreciază că și excepția lipsei calității procesuale pasive este neîntemeiată, dat fiind faptul că legiuitorul nu condiționează discutarea măsurii de suspendare din funcție de exercitare a acțiunii disciplinare, ci doar de momentul la care aceasta poate fi discutată, și anume pe durata procedurii disciplinare.

Pentru aceste considerente, pune concluzii în sensul respingerii tuturor celor patru excepții invocate de către doamna judecător Illeana Alexandru.

Doamna judecător Illeana Alexandru, având cuvântul în replică, arată că raportat la hotărârea nr. 1293/2014 citată de domnul inspector judiciar, arată că la data de 9.02.2021 nu era pornită cercetarea disciplinară, iar pe prima pagină a dosarului se specifică faptul că

dosarul se află în etapa verificărilor prealabile. Astfel, solicită a se avea în vedere că la data de 9.02.2021 nu era începută cercetarea disciplinară, iar pe durata cercetării disciplinare în Ordinul nr. 136/2018 se prevede faptul că propunerea de suspendare se poate face de către Inspectia Judiciară și presupune întocmirea unei note. Solicită să i se acorde posibilitatea de a părăsi ședința de judecată timp de 10 minute pentru a lua materialele necesare în vederea citării dispozițiilor din regulament pentru dovedirea faptului că nu sunt îndeplinite condițiile.

Secția constată că doamna judecător Alexandru Ilieana a formulat concluzii asupra excepțiilor invocate, a avut și cuvântul în replică, astfel că nu se justifică suspendarea ședinței în sensul solicitat.

Doamna judecător Ilieana Alexandru solicită a se avea în vedere că Ordinul nr. 136/2018 prevede faptul că se întocmește o notă care trebuie să fie motivată în fapt și în drept, formulată de către inspectorul care instrumentează lucrarea, trebuie comunicată și confirmată.

De asemenea, solicită amânarea judecății cauzei și acordarea unui nou termen de judecată pentru a depune la dosarul cauzei probatorii în ceea ce privește excepțiile invocate.

Secția aduce la cunoștința doamnei judecător Ilieana Alexandru faptul că Secția deja s-a pronunțat asupra cererii de amânare pentru a dezvolta apărări pe excepțiile invocate.

Doamna judecător Ilieana Alexandru arată că i-a fost respinsă această cerere.

Inspectia Judiciară, prin reprezentant, arată că doamna judecător a făcut referire la articolul din norme, fiind una dintre situații, cealaltă situație prevăzută de Regulamentul pentru organizarea Consiliului Superior al Magistraturii se referă la atribuțiile Secției pentru judecători în materia carierei judecătorilor.

Arată că prin modificarea legii în anul 2018 s-au acordat atribuții Secției pentru judecători în timpul procedurii verificărilor prealabile. Astfel, solicită a se observa că există dispoziții legale în acest sens, dar a considerat că nu mai este necesar a le aduce în discuție întrucât se află în etapa anterioară discutării cererii pe fond.

Doamna judecător Gabriela Baltag, membru ales al Consiliului Superior al Magistraturii solicită domnului inspector judiciar să precizeze dacă la data de 09.02.2021 i-a fost repartizată această lucrare. De asemenea, solicită ca acesta să precizeze dacă a emis adresele de relații specifice verificărilor prealabile și dacă da, când a făcut acest lucru și dacă a primit răspunsuri, dacă a finalizat verificările prealabile și dacă a emis o rezoluție de începere a cercetării disciplinare, motivată, potrivit art. 31 din Regulamentul de efectuare a lucrărilor de inspecție.

Inspectia Judiciară, prin reprezentant, arată că volumul mare de activitate nu i-a permis să rețină cu exactitate data la care i-a fost repartizată lucrarea, probabil 8.02.2021 sau 9.02.2021. În acest sens, face referire la specificul activității de inspecție ce presupune studierea dosarului și verificarea actelor. Arată că a emis adrese de relații specifice procedurii verificării prealabile prin notă telefonică, a primit și răspunsuri, acestea se află la dosarul cauzei. Sintetizând, arată că volumul I al dosarului Inspectiei Judiciare este

constituit din foarte multe inscripții depuse de conducerea Tribunalului Călărași, atașate în susținerea memoriului transmis.

La interpelarea președintelui completului disciplinar dacă are alte acte emise decât cele aflate la dosarul disciplinar, reprezentantul Inspectoratului Judiciar arată că nu, ceea ce însemnată este începută, la acest moment se află în termenul de motivare de 7 zile, conform normelor, începând cu data de 16.02.2021.

Secția dispune suspendarea ședinței de judecătă pentru a se pronunța asupra excepțiilor invocate de doamna judecător Alexandru Ilieana.

În urma deliberării Secția, cu majoritate, respinge excepția nulității, excepția inadmisibilității, excepția lipsei calității procesuale active și excepția lipsei calității procesuale pasive ca neîntemeiate, pentru considerentele ce vor fi expuse în continuare.

Referitor la excepția nulității și excepția lipsei calității procesuale active (în susținerea cărora au fost invocate aceleași motive), Secția, cu majoritate, reține că prin rezoluția din 9.02.2021, președintele Consiliului Superior al Magistraturii a convocat Secția pentru judecători în materie disciplinară pentru data de 17.02.2021 pentru a se aprecia asupra incidentei dispozițiilor art. 52 alin.(1) teza a II-a din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată.

Doamnele judecător Tudorache Neluța Marinica și Alexandru Ilieana au fost citate pentru termenul din data de 17.02.2021, în condiție art.60 alin.(2) teza a II-a din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii aprobat prin Hotărârea Plenului nr.1073 din 3.12.2018: „*Președintele secției dispune citarea Inspectoratului Judiciar și, dacă nu este prezent, a judecătorului vizat căruia i se comunică, în copie, propunerea inspectorului judiciar de suspendare din funcție. În cazul suspendării din oficiu, dacă judecătorul vizat nu este prezent, președintele secției dispune citarea acestuia cu mențiunea că urmează a fi pusă în discuție suspendarea din funcție*”.

Potrivit art.47 alin.(1) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii aprobat prin Hotărârea Plenului nr.1073 din 3.12.2018, Secția pentru judecători se întrunește ori de câte ori este necesar, la convocarea președintelui sau a majorității membrilor secției.

Textul de lege nu distinge între ședințele Secției pentru judecători și ședințele Secției pentru judecători în materie disciplinară, astfel că modalitatea de convocare a secției rămâne aceeași în ambele situații.

Cu privire la susținerea doamnei judecător Alexandru Ilieana în sensul că președintele Consiliului Superior al Magistraturii a fost cel care a dispus sesizarea, din oficiu, cu privire la suspendarea din funcție a judecătorilor vizati în lucrarea Inspectoratului Judiciar nr.21-484, Secția, cu majoritate reține că președintele doar a convocat ședința Secției pentru judecători în materie disciplinară pentru data de 17.02.2021, ora 10,00. Astfel, relevantă este rezoluția din data de 9.02.2021 cu următorul conținut:” se va convoca Secția pentru judecători pentru data de 17.02.2021, ora 10-termen pentru a aprecia asupra incidentei art.52 din Legea

nr.317/2004, republicată; se citează *Inspeția Judiciară și doamnele judecător, cu mențiunea discutării suspendării din funcție*"

Din cuprinsul acestei rezoluții rezultă, cu claritate, faptul că președintele Consiliului Superior al Magistraturii **doar a convocat** ședința Secției pentru judecători în materie disciplinară la data de 17.02.2021, urmând ca Secția să aprecieze asupra posibilei incidente a art.52 din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată.

De altfel, Secția pentru judecători în materie disciplinară va aprecia dacă, raportat la circumstanțele concrete ale prezentei cauze, devin incidente **dispozițiile legale ce reglementează posibilitatea suspendării din funcție a magistratului supus unei proceduri disciplinare până la finalizarea acestei proceduri.**

Prin urmare, nu președintele Consiliului Superior al Magistraturii a declanșat prezentul demers, ci urmează ca Secția pentru judecători în materie disciplinară să analizeze, din oficiu, dacă sunt întrunite condițiile art.52 alin.(1) din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii.

Față de considerențele expuse, Secția, cu majoritate, respinge **excepția nulității și excepția lipsei calității procesuale active, ca neîntemeiate.**

Referitor la excepția inadmisibilității, Secția, cu majoritate, reține următoarele

Dispozițiile art. 52 alin.(1) din Legea nr. 317/2004 republicată, prevăd că pe durata procedurii disciplinare, secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, din oficiu sau la propunerea inspectorului judiciar, poate dispune suspendare din funcție a magistratului, până la soluționarea definitivă a acțiunii disciplinare, dacă exercitarea în continuare a funcției ar putea afecta desfășurarea cu imparțialitate a procedurilor disciplinare sau dacă procedura disciplinară este de natură să aducă atingere gravă prestigiului justiției.

Relevată din perspectiva excepției inadmisibilității invocată în prezența cauză este definirea noțiunii de **procedură disciplinară** în accepțiunea textului art. 52 alin.(1) din Legea nr. 317/2004 republicată și modificată.

Astfel, potrivit definiției generale cuprinsă în DEX noțiunea de **procedură** este definită ca fiind *totalitatea actelor și a formelor indeplinite în cadrul activității desfășurate de un organ de jurisdicție, de executare sau de alt organ de stat.*

Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, lege specială în materia răspunderii disciplinare a magistraților, statuează în articolele 44-53 că judecătorii și procurorii răspund disciplinar pentru abaterile de la îndatoririle de serviciu, precum și pentru faptele care afectează prestigiul justiției, în limitele legii. Astfel, legea specială reglementează titulata acțiunii disciplinare, procedura verificărilor prealabile și a cercetării disciplinare, actele încheiate de către inspectorii judiciari în cadrul acestor proceduri, modalitatea de confirmare a acestora, competența de soluționare a acțiunii disciplinare în primă instanță și în calea de atac.

Regulamentul privind normele de efectuare a lucărilor de inspecție aprobat prin Ordinul nr.136/2018 realizează o detaliere a procedurilor care trebuie parcursă în materie

disciplinară, referitoare la modalitățile de sesizare a Inspectoriei Judiciare, desemnarea inspectorului judiciar, desfășurarea și finalizarea verificărilor prealabile, procedura cercetării disciplinare și finalizarea acesteia.

Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii aprobat prin Hotărârea Plenului nr.1073/2018 detaliază modul de soluționare a acțiunii disciplinare, stabilește conținutul hotărârii pronunțate, comunicarea hotărârilor.

De asemenea, Curtea Constituțională a statuat prin Deciziile nr.391/2007, nr.788/2007, 514/2007, 632/2016 că Secțiile în materie disciplinară din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii nu sunt instanțe de judecată în sensul dispozițiilor prevăzute de art.2 din Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, *acestea fiind organe administrativ-jurisdicționale*.

Din interpretarea logico-sistematică a dispozițiilor legale și regulamentare care reglementează atribuțiile Inspectoriei Judiciare și ale Consiliului Superior al Magistraturii în materia răspunderii disciplinare a magistraților, Secția, cu majoritate, reține că noțiunea de **procedură disciplinară** include toate etapele declanșate ca urmare a unei sesizări formulate în condițiile art.45 alin.(1) din Legea nr.317/2004, republicată.

Astfel, în materia răspunderii disciplinare a magistraților, legeul român a adoptat o reglementare similară cu cea a altor țări din Europa, prevăzând - referitor la procedura disciplinară - **o fază administrativă**, verificările prealabile și cercetarea disciplinară efectuându-se de inspectorii din cadrul Inspectoriei Judiciare, și **o fază jurisdicțională**, care se desfășoară în fața secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii, potrivit dispozițiilor Legii nr.317/2004 cu respectarea principiului contradictorialității, magistratul în cauză fiind citat, putând fi reprezentat de un alt judecător sau procuror ori asistat sau reprezentat de avocat, având dreptul să ia cunoștință de toate actele dosarului și să solicite administrarea de probe în apărare.

Relevant din această perspectivă este și faptul că răspunderea disciplinară a magistraților este reglementată la Capitolul IV, Secțiunea a 4 a din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, secțiune care cuprinde atât procedura în fața Inspectoriei Judiciare (art.45-48¹), cât și procedura în fața Secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii (art.49-53).

De asemenea, Regulamentul privind normele de efectuare a lucărilor de inspecție aprobat prin Ordinul nr.136/2018 reglementează la **Capitolul III Procedura de soluționare a sesizărilor privind activitatea și conduită magistraților. Secțiunea 1-Procedura efectuării verificărilor prealabile. Secțiunea a 2 a- Cercetarea disciplinară**.

Prin urmare, legeul român a realizat o reglementarea unitară în materia răspunderii disciplinare a magistraților, procedura declanșată împotriva unui magistrat cuprinzând două etape administrative în fața Inspectoriei Judiciare (verificările prealabile și cercetarea disciplinară) și o etapă jurisdicțională în față Secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii.

Relativ la momentul declanșării procedurii disciplinare, Secția, cu majoritate, reține că potrivit art. 45 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

republicată "Inspecția Judiciară se poate sesiza din oficiu sau poate fi sesizată, în scris și motivat, de orice persoană interesată, inclusiv de Consiliul Superior al Magistraturii, în legătură cu abaterile disciplinare săvârșite de judecători".

În același sens, art.12 alin.(1) din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucărilor de inspecție, aprobat prin Ordinul nr.136/11.12.2018, prevede că Inspecția Judiciară se poate sesiza din oficiu sau poate fi sesizată de orice persoană interesată în legătură cu abaterile disciplinare săvârșite de magistrați.

Prin urmare, procedura disciplinară se declanșează urmare a unei sesizări formulate în condițiile art.45 alin.(1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii republicată, sesizare care va urma etapele stabilite de lege: verificări prealabile, cercetare disciplinară, exercitarea acțiunii disciplinare.

Activitățile specifice pe care le presupun atât verificările prealabile, cât și cercetarea disciplinară nu pot fi realizate decât în cadrul unei proceduri disciplinare. Astfel, în cadrul verificărilor prealabile inspectorii judiciari realizează o documentare inițială, pot solicita instanțelor sau parchetelor relații considerate necesare, pot efectua verificări directe pentru lămurirea aspectelor sesizate, pot constata orice alte încălcări ale normelor legale sau regulamentare, situație în care se întochește un proces verbal de sesizare din oficiu, pot solicita un punct de vedere judecătorului vizat de aceste verificări (art.21,22,23,24 din Regulamentul privind normele de efectuare a lucrarilor de inspecție).

În cadrul cercetării disciplinare sunt stabilite faptele și urmările acestora, imprejurările în care au fost săvârșite fapte, este ascultat magistratul, sunt verificate apărările judecătorului sau procurorului cercetat, sunt administrate probe (art.46 alin.1 din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii).

Toate aceste activități sunt circumscrise procedurii disciplinare, neputându-se susține că acestea pot fi efectuate în afara acestei proceduri în condițiile în care sunt fixate termene pentru realizarea activităților specifice prevăzute de lege.

Astfel, pentru derularea acestor etape, atât în faza verificărilor prealabile, cât și în faza cercetării disciplinare legiuitorul a stabilit termene stricte, a căror nerespectare atrage sancțiuni procedurale (pentru efectuarea verificărilor prealabile este stabilit un termen de 45 de zile care poate fi prelungit pentru motive temeinice-art.45 alin.3 din Legea nr.317/2004, republicată, plângerea formulate împotriva rezoluției de clasare se soluționează de către inspectorul-șef în termen de 20 de zile-art.45¹ alin.1 din Legea nr.317/2004, republicată, cercetarea disciplinară se efectuează în termen de 60 de zile de la data dispunerii, putând fi prelungită cu cel mult 30 de zile pentru motive intempiene- art.46 alin.6 din Legea nr.317/2004, pentru exercitarea acțiunii disciplinare este stabilit un termen de 30 de zile de la finalizarea cercetării disciplinare).

Referitor la interpretarea sintagmei *pe durata procedurii disciplinare* astfel cum a fost reținută prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.1293/2014, Secția, cu majoritate, reține că aceasta a vizat situația suspendării soluționării cererii de accordare a pensiei de serviciu până la soluționarea definitivă a acțiunii disciplinare reglementată de

art.52 alin.(2) din Legea nr. nr.317/2004 republicată, în condițiile în care, la acel moment, prin formularea unei simple sesizări era blocată procedura acordării pensiei de serviciu.

În prezent, această dispoziție legală a devenit caducă față de modificările legislative intervenite la Legea nr.317/2014. Astfel, prin art.52¹ alin.(1) din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată s-a prevăzut că eliberarea din funcție a unui judecător sau procuror, în condițiile art.65 din Legea nr.303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare nu împiedică continuarea procedurii disciplinare.

În spătă, prezenta procedură disciplinară (care cuprinde atât procedura strict administrativă în fața Inspecției Judiciare constând în verificările prealabile și cercetarea disciplinară, cât și procedura jurisdicțională în fața Secției pentru judecători în situația exercitării acțiunii disciplinare) a fost demarată ca urmare a memorului transmis de conducerea Tribunalului Călărași și a sesizării formulate de președintele Consiliului Superior al Magistraturii în condițiile art.45 alin.(1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată pentru verificarea aspectelor relevante în cuprinsul acestui memoriu.

După înregistrarea lucrării la Inspecția Judiciară și repartizarea acesteia către inspectorul judiciar, s-a dispus efectuarea de verificări prealabile în condițiile art.45 alin.(3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată. Verificările prealabile au fost finalizate la data de 16.02.2021 conform procesului verbal de la fila 419 vol.III dosar cercetare disciplinară. Prin rezoluția din 16.02.2021 s-a dispus începerea cercetării disciplinare față de doamnele judecător Tudorache Neluța și Alexandru Ilieana.

Potrivit art. 52 alin.(1) din Legea nr. 317/2004 republicată și modificată, pe durata procedurii disciplinare, secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, din oficiu sau la propunerea inspectorului judiciar, poate dispune suspendarea din funcție a magistratului, până la soluționarea definitivă a acțiunii disciplinare, dacă exercitarea în continuare a funcției ar putea afecta desfășurarea cu imparțialitate a procedurilor disciplinare sau dacă procedura disciplinară este de natură să aducă atingere gravă prestigiului justiției.

Față de conținutul textului de lege menționat anterior, se constată că legiuitorul a prevăzut în mod expres că suspendarea din funcție a magistratului împotriva căruia s-a declanșat o procedură disciplinară poate fi dispusă de Secțiile Consiliului Superior al Magistraturii *fie din oficiu, fie la propunerea inspectorului judiciar*.

Astfel, legiuitorul a stabilit expres doi titulari ai propunerii de suspendare din funcție a magistratului pe durata procedurii disciplinare: pe de o parte, Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, iar pe de altă parte Inspecția Judiciară, prin inspectorul judiciar.

Cu toate acestea, inactivitatea unui dintre titularii expres prevăzuți de lege nu poate fi apreciată ca și motiv pentru a bloca o inițiativă în acest sens din partea celuilalt titular, în condițiile în care textul de lege menționat nu distinge între cele două situații reglementate. Or, nu se poate susține că inspectorul judiciar poate să formuleze o notă prin care să

propună suspendarea din funcție a magistratului pe parcursul cercetării disciplinare în condițiile art.39 alin.(1) din Regulamentul privind normele de efectuare a lucrărilor de inspecție, iar Secția, care potrivit art.52 alin.(1) din Legea nr.317/2004 dispune cu privire la suspendare din funcție, să nu poate să se sesize din oficiu în aceleași condiții.

Prin urmare, Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii se poate sesiza din oficiu pentru a aprecia dacă, în raport de contextul dat și de acuzațiile care i se aduc magistratului vizat de o procedură disciplinară, exercitarea în continuare a funcției de către acesta ar putea afecta desfășurarea cu imparțialitate a procedurilor disciplinare sau dacă această procedură disciplinară este de natură să aducă atingere gravă prestigiului justiției.

Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii este îndrituită a examina, din oficiu, **pe întreaga durată a procedurii disciplinare**, dacă exercitarea în continuare a funcției de către magistrat ar putea afecta desfășurarea cu imparțialitate a procedurilor disciplinare sau dacă această procedură disciplinară este de natură să aducă atingere gravă prestigiului justiției, **textul de lege nefăcând distincție între faza administrativă a acestei proceduri (în fața Inspecției Judiciare) și faza jurisdicțională (în fața Secției pentru judecători în materie disciplinară)**, or *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*.

Din această perspectivă este relevantă Decizia nr. 774 din 10 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 8 din 6 ianuarie 2016, prin care Curtea Constituțională a reținut că **"magistratul poate fi suspendat oricând pe tot parcursul solutionării procedurii disciplinare declarante împotriva sa. Suspendarea operată nu are caracterul unei sancțiuni disciplinare, ci al unei măsuri provizorii având ca scop desfășurarea cu imparțialitate a procedurilor disciplinare sau evitarea atingerii grave a prestigiului justiției."**

În același sens, un argument suplimentar îl reprezintă și faptul că atunci când legiuitorul a urmărit să distingă între două situații a făcut acest lucru în mod clar și expres. Astfel, teza finală a art.52 alin.(1) din Legea nr.317/2004 republicată prevede expres că **măsura suspendării poate fi reevaluată oricând pe durata judecării acțiunii disciplinare, până la promulgarea hotărârii de către secția corespunzătoare**.

Un alt aspect care trebuie relevat este legat de durata în timp a măsurii suspendării din funcție dispuse în condițiile art.52 alin.(1) din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată. Astfel, din interpretarea literală și teleologică a prevederilor legale precizate, rezulta caracterul provizoriu și preventiv al măsurii de suspendare din funcție a magistratului vizat de o procedură disciplinară, măsura astfel dispusă urmând să dureze până la soluționarea definitivă a acțiunii disciplinare.

Or, în situația în care la finalizarea verificărilor prealabile se constată că nu sunt indicii cu privire la săvârșirea unei abateri disciplinare, sesizarea fiind clasată sau la finalizarea cercetării disciplinare se dispune respingerea sesizării, măsura provizorie a suspendării din funcție dispusă în condițiile art.52 alin.(1) Cod procedură civilă începează de drept.

Mai mult, pentru a deveni incidente dispozițiile art.52 alin.(1) din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată din perspectiva unei sesizări din oficiu a Secției pentru judecători, este suficient ca aspectele sesizate să prezinte relevanță disciplinară, nefiind necesară finalizarea etapei administrative în fața Inspectiei Judiciare.

În același context, se reține, în majoritate, că Secția pentru judecători în materie disciplinară nu poate aprecia că un text de lege (în spătă, dispozițiile art.52 alin.(1) din Legea nr.317/2004 din perspectiva momentului de la care începe procedura disciplinară) este neclar, echivoc și din acest considerent să îl înălăture de la aplicare. Abordare de acest gen echivalând practic cu încălcarea principiului supremăției legii astfel cum este prevăzut de dispozițiile art.1 alin.(5) din Constituția României.

Față de argumentele expuse anterior, Secția, cu majoritate, respinge excepția inadmisibilității ca neîntemeiată.

Cu opinia concurrentă a domnului judecător Mihai Andrei Balan în sensul respingerii excepției inadmisibilității motivat de împrejurarea că sintagma “*pe durata procedurii disciplinare*” cuprinsă în art.52 alin.(1) din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată se referă la procedura disciplinară din momentul începerii cercetării disciplinare și până la soluționarea acțiunii disciplinare. Referitor la etapa verificărilor prealabile, în opinie concurrentă, se reține că această primă etapă pe care o parcurge o sesizare nu poate fi inclusă în sfera de aplicare a sintagmei *durata procedurii disciplinare* față de dispozițiile art.45 alin.(3) din Legea nr.317/2004, republicată. Astfel, scopul verificărilor prealabile este acela de a stabili dacă există indiciile săvârșirii unei abateri disciplinare, nefiind certă în această fază existența unei abateri disciplinare nici măcar la nivelul unor indicii. Raportat la cauza de față, prin rezoluția din data de 16.02.2021 s-a dispus începerea cercetării disciplinare față de doamnele judecător Tudorache Neluța și Alexandru Illeanu astfel că există o procedură disciplinară în curs de derulare, motiv pentru care este admisibilă sesizarea din oficiu a Secției pentru judecători în materie disciplinară în condițiile art.52 alin.(1) din Legea nr.317/2004, republicată.

Cu privire la excepția lipsei calității procesuale pasive motivată de faptul că suspendarea din funcție poate fi dispusă doar cu privire la un judecător față de care s-a exercitat acțiunea disciplinară, Secția, cu majoritate, reține că această excepție este neîntemeiată.

Astfel, dispozițiile art.52 alin.(1) din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii reglementează suspendarea din funcție, din oficiu sau la propunerea inspectorului judiciar, pe întreaga durată a procedurii disciplinare, fără ca textul să condiționeze această posibilitate legală de exercitarea acțiunii disciplinare și implicit, de existența procedurii jurisdicționale în fața Secțiilor în materie disciplinară.

Prin urmare, ceea ce este relevant din această perspectivă este împrejurarea că împotriva judecătorului să fie declanșată o procedură disciplinară, indiferent de fază în care se află acesta, nefiind necesară exercitarea acțiunii disciplinare. De altfel, suspendarea din funcție dispusă în condițiile art.52 alin.(1) din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior

al Magistraturii, republicată este o măsură provizorie, legiuitorul reglementând expres și posibilitatea reevaluării oricând pe durata judecării acțiunii disciplinare, până la pronunțarea hotărârii de către secția corespunzătoare.

În același sens este și Decizia Curții Constituționale nr.679/2019, Pet.23: „Astfel, Curtea reține că suspendarea din funcție a magistratului, ca măsură provizorie, se poate dispune până la soluționarea definitivă a acțiunii disciplinare, având astfel caracter limitat în timp, cu atât mai mult cu cât poate fi reevaluată oricând pe această durată și poate fi atacată cu contestație la Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul de 5 judecători”.

În opinie minoritară, doamnele judecător Evelina Mirela Oprina și Gabriela Baltag apreciază că se impunea admiterea tuturor excepțiilor invocate de doamna judecător Alexandru Illeana pentru motivele expuse pe larg în opinia separată atașată prezentei hotărâri.

La interpelarea președintelui completului disciplinar dacă există chestiuni prealabile de formulat sau excepții de invocat, doamna judecător Alexandru Illeana arată că dorește să își formuleze apărarea pe fondul cauzei și să propună probe pe care nu le are la acest moment. În acest sens, solicită acordarea unui nou termen de judecată de maximum două zile, deoarece la acest moment nu se află în posesia tuturor înscrisurilor. De asemenea, raportat la volumul înscrisurilor din dosarul disciplinar arată că nu a reușit să își pregătească probele.

Astfel, solicită încuviințarea probei cu înscrisuri întrucât au fost formulate mai multe sesizări disciplinare de către doamna judecător Cornelia Iordache – președintele Tribunalului Călărași care cuprind aspecte care sunt reluate la acest moment. Sesizările cuprinse în dosarul disciplinar au fost deja cercetate, s-au exprimat puncte de vedere și s-au dispus soluții de clasare. I se impută că a atacat hotărâri de colegiu, este adevărat acest aspect, dar a avut căștig de cauză în acest sens. Solicită a se observa că aceste înscrisuri nu sunt la dosarul cauzei, doamna judecător Cornelia Iordache – președintele Tribunalului Călărași a atașat doar înscrisuri care nu îi profită.

De asemenea, solicită încuviințarea probei cu martori, constând în ascultarea, în calitate de martori, a doamnelor judecător Cornelia Iordache și Stoian Sevastița care au declarat că nu au formulat sesizare disciplinară, audierea domnului judecător George Șerban întrucât s-au pus probleme în sensul că a formulat sesizări împotriva acestuia.

Mai solicită amânarea cauzei pentru a-și preciza în scris apărarea, solicită încuviințarea probei cu înscrisuri în dovedirea faptului că Inspeția Judiciară a reținut în repetate rânduri că doamna judecător Cornelia Iordache nu a prezentat realitatea aşa cum este.

La interpelarea președintelui completului disciplinar dacă există alte rezoluții la dosarul cauzei cu privire la care s-a pronunțat Inspeția Judiciară, reprezentantul Inspecției Judiciare arată că în etapa documentării inițiale a solicitat un referat de la evidențele Inspectiei judiciare, a depus o listă, însă nu cunoaște conținutul acesteia și dacă sunt toate. A fost întocmit un referat în acest sens cu privire la lucrările identificate și formulate

împotriva doamnei judecător Illeana Alexandru și Tudorache Neluța, referat care se află atașat la dosarul cauzei. De asemenea, arată că a identificat o lucrare la care face referire doamna judecător Illeana Alexandru cu privire la activitatea doamnei judecător Cornelia Iordache, însă sunt chestiuni ce privesc aspecte pe fondul procedurii disciplinare.

Cu privire la proba testimonială apreciază că aspectele pe care dorește să le dovedească nu au legătură cu prezenta cauză, fiind inadmisibilă procedura audierii altor persoane cu privire la conținutul actului pe care l-au înaintat, urmând a se aprecia în funcție de apărările pe care le va face pe fond.

În ceea ce privește cererea de amânare a cauzei formulată de doamna judecător Illeana Alexandru, față de motivele pentru care a solicitat amânarea cauzei, solicită respingerea acesteia, ca neîntemeiată.

Doamna judecător Illeana Alexandru solicită a se avea în vedere că cel puțin trei sesizări formulate la adresa dumneaei de către doamna judecător Cornelia Iordache au fost clasate, una dintre ele fiind sesizarea 20-2075 care viza faptul că i-a solicitat să folosească faxul pentru a transmite un fax Inspecției Judiciare. O altă sesizare, respectiv sesizarea nr. 20-2540, viza faptul că la data de 02.06.2020, împreună cu doamna Cornelia Iordache, a avut de soluționat un dosar, însă aceasta refuzat să îi spună că este vorba despre dosarul respectiv, nu a vorbit cu dumneaei, deși trebuia să comunice în scopul îmbunătățirii relațiilor de la nivelul instanței. În cea de-a treia sesizare, respectiv sesizarea 20-2649 care cuprindea inclusiv o discuție referitoare la unele măsuri pe care dorea doamna judecător Cornelia Iordache să le ia, i s-a reproșat faptul că este instigator în urmărirea la care a fost supusă de domnul procuror Ciuciur Daniel.

Arată că aceste susțineri au fost analizate de Inspecția Judiciară care a concluzionat că sunt bazate pe modul în care doamna judecător Cornelia Iordache a înțeles să soluționeze cererea. Cu privire la sesizarea domnului procuror Ciuciur Daniel, aceasta s-a respins după ce au fost efectuate cercetări.

Referitor la faptul că a formulat mai multe cereri, apreciază că 80% dintre informațiile furnizate au fost din partea domnului judecător George Șerban, a solicitat să i se comunice hotărârea privind posibila încuviințare a cererii de arestare a dumneaei raportat la faptul că nu i s-a răspuns că nu există o astfel de cerere.

Secția dispune suspendarea ședinței de judecată pentru a se promova asupra cererii de amânare a cauzei formulată de doamna judecător Alexandru Illeana.

În urma deliberării Secția, cu majoritate, respinge cererea de amânare ca neîntemeiată având în vedere că, în temeiul art.222 Cod procedură civilă, a fost acordat un termen pentru ca doamna judecător să își pregătească apărarea, inclusiv în ceea ce privește depunerea la dosarul cauzei a inscrisurilor în apărare. Referitor la proba testimonială, Secția, cu majoritate, față de dispozițiile art.258 raportat la art.255 Cod procedură civilă, apreciază că aceasta nu este utilă soluționării cauzei având în vedere teza probatorie invocată de doamna judecător Alexandru Illeana și obiectul prezentei cauze deduse judecății.

Cu opinia minoritară a doamnelor judecător Evelina Mirela Oprina și Gabriela Baltag în sensul admiterii cererii de amânare a cauzei pentru că doamna judecător Alexandru Ilieana, motivele fiind dezvoltate în cuprinsul opiniei separate atașate prezentei. Doamna judecător Ilieana Alexandru solicită să i se pună la dispoziție un exemplar al lucrării nr. 21-484 pentru a putea formula concluzii.

Președintele completului disciplinar aduce la cunoștința doamnei judecător Ilieana Alexandru faptul că i s-a pus la dispoziție o copie scanată a dosarului nr. 21-484, în integralitate.

Doamna judecător Ilieana Alexandru arată că în acest moment nu are dosarul la dumneaci și arată că dorește să pună concluzii punctual, pe fiecare aspect. Insistă în solicitarea de a avea în față originalul dosarului nr. 21-484.

Președintele completului disciplinar aduce la cunoștința doamnei judecător că la acest moment cauza se află în procedură disciplinară, iar lucrarea nr. 21-484 i-a fost comunicată în integralitate.

Doamna judecător Ilieana Alexandru arată, încă o dată, că dorește lucrarea nr. 21-484.

Președintele completului disciplinar pune în vedere doamnei judecător să păstreze solemnitatea ședinței și să nu mai intrerupă lucrările ședinței.

Secția pune în discuția părților posibila incidentă a dispozițiilor art. 52 alin.(1) teza a II-a din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii.

Doamna judecător Ilieana Alexandru arată că nu este incident art. 52 din Legea nr. 317/2004 întrucât nu sunt îndeplinite condițiile acestui text de lege. Arată că a pus concluzii referitoare la faptul că apreciază că nu se poate formula, în această etapă, de către președintele Consiliului Superior al Magistraturii o solicitare de suspendare în mod legal.

Referitor la dispozițiile art. 52 din Legea nr. 317/2004 arată că procedura disciplinară nu este de natură a aduce atingere gravă prestigiului justiției pentru că nu a existat niciun fel de reacție publică raportat la aceea ce s-a întâmplat la Tribunalul Călărași, cele relatate în seris de doamnele judecător nu sunt adevărate, s-a susținut eronat că din cauza dumneai și-au formulat cereri de pensionare sau că doamna judecător Gabriela Tănase și-a amânat pensionarea. Doamna judecător Iordache Cornelia nu a formulat o cerere de amânare a cererii de pensionare, și o cerere de renunțare la cererea de pensionare și a fost singurul judecător care a formulat o cerere de renunțare dintre cei 47 de judecători care au avut cereri de pensionare pe rolul Secției.

S-a mai reținut faptul că atitudinea sa a culminat cu faptul că a atacat o hotărâre de colegiu din data de 28.12.2020 prin care doamnele judecător Cornelia Iordache și Sevastița Stoian au trecut la secția penală. Arată că este de acord cu acest aspect, a formulat o asemenea procedură împreună cu trei judecători din cadrul Tribunalului Călărași și doi dintre aceștia erau membri ai colegiului de conducere. Doamna judecător Camelia Călin a votat ca și dumneaci trecerea doamnelor judecător Cornelia Iordache și Sevastița Stoian în secția penală, iar ulterior a formulat și dumneaci procedură prealabilă împotriva hotărârii de

colegiu. Precizează că a fost luată prin surprindere pentru că i s-a comunicat că se pensionează doamna judecător Tânase Gabriela și că doamnele judecător Cornelia Iordache și Sevastița Stoian vor trece pe secția penală.

Președintele completului disciplinar pune în vedere doamnei judecător ca în concluziile sale să se refere la dispozițiile art. 52 alin. 1 teza a II-a din Legea nr. 303/2004, și anume dacă faptele menționate în actul de sesizare pot afecta prestigiul justiției sau nu.

Doamna judecător Illeana Alexandru arată că nu cunoaște care sunt faptele care i se reproșeză în actul de sesizare raportat la ceea ce i s-a pus în vedere. Din punctul său de vedere faptele pentru care este cercetată nu afectează prestigiul justiției, apreciază că nu era obligată de o hotărâre de Colegiu să intre în ședință în secția penală în condițiile în care nu cunoaște materia penală. Astfel, arată că există un articol clar care prevede că este interzis ca judecătorii din civil să intre în penal, ci doar judecătorii din penal pot intra și în cauze civile.

La interpelarea președintelui completului disciplinar, arată că celelalte fapte reținute în sarcina sa nu sunt de natură a afecta prestigiul justiției. De asemenea, arată că mai dorește să pună concluzii în sensul că cererea de suspendare a hotărârii de colegiu nu a formulat-o singură, ci au fost în total cinci judecători.

Președintele completului disciplinar pune în vedere doamnei judecător Illeana Alexandru ca în concluziile pe care le formulează să se încadreze în limitele dispozițiilor art. 52 alin 1 teza a II-a din Legea nr. 317/2004.

Doamna judecător Illeana Alexandru solicită să i se comunice ce să vizeze concluziile sale și în ce limite se află.

Președintele completului disciplinar pune din nou în vedere doamnei judecător Illeana Alexandru ca în concluziile pe care le formulează să se încadreze în limitele dispozițiilor art. 52 alin 1 teza a II-a din Legea nr. 317/2004.

Doamna judecător Illeana Alexandru arată că nu sunt incidente dispozițiile art. 52 alin. 1 teza a II-a din Legea nr. 317/2004, este relevant faptul că a avut dreptate, astfel cum a concluzionat Inspectia Judiciara după ce a analizat fiecare acuzație în parte. Solicită a se observa faptul că s-au dispus clasări, iar singura sesizare analizată în care s-a dispus cercetarea a fost sesizarea domnului Ciuciur care s-a respins.

Președintele completului disciplinar, față de imprejurarea că la dosarul cauzei sunt atașate anumite acte care ar putea releva o situație în care doamna judecător a formulat plângeri împotriva unor avocați și apoi s-a abținut de la soluționarea cauzelor, solicită doamnei judecător Illeana Alexandru să precizeze dacă această faptă, despre care se va aprecia dacă este reală, ar putea aduce atingere prestigiului justiției.

Doamna judecător Illeana Alexandru arată că a formulat plângeri penale împotriva unor avocați și apoi s-a abținut de la soluționarea cauzelor. Arată că plângerile încă nu sunt soluționate și i se pare normal ca în situația în care formulează unui avocat plângere penală să nu îi soluționeze cauza.

Interpelată fiind de către președintele completului disciplinar, doamna judecător Illeana Alexandru arată că celelalte fapte reținute în sarcina dumneacii în actul de sesizare, nu sunt de natură a afecta prestigiul justiție prin prisma dispozițiilor art. 52 alin. 1 teza a II-a din Legea nr. 317/2004. Arată că ar fi preferat să poată pună concluzii referitor la fiecare faptă în parte și nu în mod global. Apreciază că ii este încălcăt dreptul la apărare și lasă la aprecierea Secției cu privire la acest aspect.

Secția acordă cuvântul reprezentantului Inspecției Judiciare cu privire la posibila incidentă a dispozițiilor art. 52 alin. 1 teza a II-a din Legea nr. 303/2004 cu privire la doamnele judecător Illeana Alexandru și Tudorache Neluța Marinica.

Inspecția Judiciară, prin reprezentant, arată că aspectele sesizate de conducerea Tribunalului Călărași fac referire la anumite acte din activitatea doamnelor judecător care au avut consecințe diferite cu privire la perturbarea activității instanței, la modul de organizare al acesteia, la imposibilitatea constituirii colegiului de conducere și la alte situații care au generat un climat care nu este optim pentru desfășurarea relațiilor de serviciu.

În acest sens, arată că au fost formulate anumite sesizări în legătură cu aspecte legate de atitudini sau manifestări care aduc atingere onoarei și demnității profesionale, atitudini nedemne față de colegi, fiind invocate încălcări ale dispozițiilor procesuale referitoare la incompatibilități și la modalitatea în care au înțeles să își desfășoare activitatea în cadrul instanței.

Solicită a se avea în vedere dispozițiile art. 52 alin. 1 din Legea nr. 317/2004 și hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1293/2014.

Președintele completului disciplinar pune în vedere reprezentantului Inspectiei judiciare să se refere la posibila incidentă a dispozițiilor art. 52 alin 1 teza a II-a din Legea nr. 303/2004.

Inspecția Judiciară, prin reprezentant, invocă Decizia nr. 679/2019 a Curții Constituționale și practica Înaltei Curți de Casătie și Justiție - Completul de 5 judecători care a definit ceea ce înseamnă prestigiul justiției. În acest context, acțiunile indicate pentru fiecare dintre cele două doamne judecător sunt de natură a aduce atingere gravă prestigiului justiției. Face precizarea că Înalta Curte de Casătie și Justiție a statuat că nu se face o analiză a procedurii disciplinare în sine, ci se analizează în ansamblu circumstanțele.

În concret, astfel cum rezultă din actele depuse la dosar, ambele doamne judecător au mai fost sancționate disciplinar, doamna judecător Illeana Alexandru fiind sancționată cu avertisment, iar doamna judecător Tudorache Neluța Marinica a fost sancționată cu sancțiunea mutării disciplinare la o altă instanță. Doamnele judecător sunt cercetate în legătură cu fapte săvârșite în afara atribuțiilor de serviciu, care aduc atingere prestigiului justiției.

În ceea ce o privește pe doamna judecător Illeana Alexandru, este incepută cercetarea disciplinară și pentru încălcarea normelor referitoare la incompatibilități și interdicții, precum și cu privire la normele de drept procesual legat de modul de soluționare a unor cereri de abținere. Mai solicită a se avea în vedere cu privire la doamna judecător

Ileana Alexandru că în decurs de 5-6 luni a formulat în jur de 100 de cereri referitoare la activitatea profesională a numeroase persoane și instituții, respectiv avocați, procurori și alte instituții și organisme.

O condiție importantă de a asigura prestigiul justiției se referă la modalitatea în care o instanță trebuie să fie organizată și trebuie să funcționeze, or, în prezent la Tribunalul Călărași este afectat în mod serios climatul de muncă, timpul necesar care ar trebui alocat ședințelor de judecată este alocat altor activități care necesită resurse serioase atât din partea adresanților care trebuie să formuleze, să se apere și să depună înscriuiri, să comunice hotărâri. Se întreabă retoric ce s-ar întâmpla dacă toți judecătorii din cadrul instanțelor ar formula astfel de cereri, spre exemplu dacă ar ataca hotărâri ale colegiului și apoi le-ar invoca și s-ar abține pe motiv că s-au pronunțat asupra acestora.

Cu privire la afectarea prestigiului justiției, arată că se rezumă la câteva afirmații pe care le face chiar conducerea instanței în sensul că s-a ajuns la o atmosferă de temeri și de susceptibilități și în care se clamează aproape zilnic lucruri neadecvărate și absurde care afectează grav atmosfera de concentrare și de studiu ce trebuie să existe în orice instanță, ajungându-se în situația în care membri ai colectivului să fie deferiți justiției pentru grup infracțional organizat alături de avocați și procurori.

În ceea ce o privește pe doamna judecător Tudorache Neluța Marinica, arată că de la termenul anterior aceasta nu a mai participat la ședințele de judecată, s-a abținut de la soluționarea cauzelor și a invocat că la data de 01.02.2021 a demisionat fără aviz, notificând conducerea instanței că nu se mai impune participarea sa la ședințele de judecată în care era desemnată potrivit hotărârilor Colegiului de conducere sau a altor dispoziții cu caracter administrativ.

În concluzie, examinând în ansamblu aspectele procedurale, urmând ca în cadrul procedurii disciplinare acestea să fie identificate cu exactitate, apreciază că sunt incidente dispozițiile art. 52 alin.1 teza a II a din Legea nr. 317/2004 .

Doamna judecător Ileana Alexandru, având cuvântul în replică, arată că este adevărat că a fost sancționată disciplinar pentru efectuarea cu întârziere, din motive imputabile, a lucrărilor în anul 2009. În acest sens arată că a devenit judecător în anul 2008, a fost repartizată la Judecătoria Constanța, volumul de activitate era foarte mare și au fost unele disfuncționalități și în relația cu grefierul. De la momentul la care a fost sancționată disciplinar apreciază că a intervenit prescripția și acest aspect nu este relevant în cauza de față.

Mai arată că în masura posibilităților a încercat să protejeze și nu a discutat cu alte persoane despre sesizările pe care le-a făcut, aspecte reținute în cercetarea disciplinară care s-a făcut la sesizarea domnului Ciuciur, lucrarea cu nr. 20-443. Până la acest moment nu există nicio instituție care să-i fi răspuns la aceste sesizări și care să ii spună că acestea nu corespund realității.

De asemenea, precizează că sursa a cel puțin 80% dintre aceste informații este domnul judecător George Șerban în care a avut incredere că îi spune adevărul, este convinsă

Astfel, pune concluzii de respingere a propunerii de suspendare, iar pe fondul cauzei apreciază că a avut dreptate.

Referitor la comportamentul doamnei judecător Cornelia Iordache care nu spune adevarul în mod constant, cu titlu de exemplu arată faptul că anul trecut a pretins în fața intregului colectiv că nu se face parte a doua a bilanțului pentru ca ulterior să meargă împreună cu patru judecători și cu invitații de la București la restaurant, deși spusesc tuturor că acest lucru nu se va întâmpla. Fiind audiată în cadrul cercetării disciplinare ce o viza pe doamna Tudorache Neluța, doamna judecător Cornelia Iordache a spus că aceasta a făcut două acțiuni pe care nu le făcuse, ci le făcuse chiar dinineacă.

SECTIA PENTRU JUDECATORII ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

Deliberând asupra cauzei de lață, Secția retine următoarele:

La data de 3.02.2021 sub nr.12258 a fost înregistrat la Consiliul Superior al Magistraturii memoriau conducerii Tribunalului Călărași prin care a fost adusă la cunoștința Președintelui Consiliului Superior al Magistraturii situația existentă în cadrul acestei instanțe, situație care a generat îngreunarea activității colegiului de conducere, a președintelui instanței și a președintelui secției civile, precum și activitatea întregii instanțe.

În cuprinsul ~~memoriului~~ transmis s-a arătat că deși s-a încercat în mod constant menținerea unui dialog cu toți colegii judecători, aceștia fiind consultați cu privire la toate măsurile ce se impunau și fi luate pentru buna funcționare a instanței, au apărut numeroase contestații și dezacorduri, culminând cu solicitarea doamnei Alexandru Ilieana de revocare a unei hotărâri de collegiu prin care s-a votat cu privire la cererea de trecere pe secția penală a președintelui instanței. Solicitarea de revocare a fost motivată de doamna judecător Alexandru Ilieana prin faptul că în timpul ședinței de collegiu i-au fost aduse la cunoștință prea multe informații și nu le-a putut procesa.

Se precizează că respectivele informații vizau faptul că din cei patru judecători ai secției penale unul s-a pensionat începând cu data de 23.12.2020 și altul, respectiv

președintele de secție penală, a transmis către CSM cererea de pensionare la data de 21.12.2020. În acest context, secția penală ar fi fost în imposibilitate de a mai funcționa cu doar doi judecători, motiv pentru care președintele instanței a înțeles să solicite această repartizare pe secția penală.

S-a mai menționat situația în care doamna judecător Tudorache Neluța a formulat cerere de suspendare și anulare a unei hotărâri de colegiu de conducere prin care, în luna august 2020, a fost stabilită modalitatea în care judecătorii aflați în activitate în acea perioadă urmău să asigure permanența pentru situația în care s-ar fi înregistrat contestații la legea electorală, precum și modalitatea în care urma să se asigure permanența la sfârșit de săptămână în situația în care s-ar fi formulat acțiuni sau căi de atac în baza Legii nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic privind carantina.

Astfel, deși doamna Tudorache Neluța a fost de acord și a discutat chiar cu ceilalți colegi cu privire la asigurarea acestor permanențe, a doua și a formulat cerere de anulare a hotărârii de colegiu, acuzând conducerea instanței că a dispus măsuri nelegale și că î se îngrădește dreptul la liberă circulație.

Ulterior, doamna judecător Tudorache Neluța a contestat, prin acțiuni în instanță sau prin cereri de revocare, aproape toate măsurile dispuse de colegiul de conducere, acțiunile sale fiind explicate, după un timp, prin faptul că doresc să se răzbune pe persoanele (printre care președintele instanței și președintele secției civile) care au contribuit în urmă cu 3 ani la excluderea sa din magistratură.

În cuprinsul memoriului se mai arată că multe dintre acțiunile și contestațiile inițiate de doamna judecător Tudorache Neluța au fost susținute de soții Alexandru, însă suplimentar, doamna judecător Alexandru Ilieana a desfășurat propria acțiune de subminare a președintelui tribunalului, pe care a ajuns să o acuze de instigare la sesizarea de cercetare disciplinară pe care a formulat-o împotriva ei unul dintre procurorii din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Călărași, respectiv domnul Ciuciur Daniel.

Doamna judecător Alexandru Ilieana a formulat o multitudine de cereri, aproximativ 100 (conform declarațiilor doamnei judecător) cu aspect de interogatoriu ("este adevărat că ați afirmat..."), solicitând președintelui instanței și uneori chiar și membrilor colegiului de conducere, să ii confirme diverse informații pe care le-ar fi aflat ea de la diferite persoane, informații lipsite de suport real, dar pe care le susținea cu titlu de certitudine în cazul în care nu primea răspunsurile dorite de ea de la cei chestionați.

După clasarea primită prin rezoluția Inspecției Judiciare la sesizarea disciplinară formulată de domnul procuror Ciucur Daniel, doamna Alexandru Ilieana a început să o acuze pe președintă tribunalului de instigare, complicitate la acțiunea procurorului, acuzații pe care le-a făcut inclusiv în cadrul mai multor ședințe de colegiu la care aceasta a participat, neinvitată, dar acceptată ca judecător în cadrul tribunalului.

Treptat, ședințele de colegiu au început să fie din ce în ce mai tensionate, mai lungi și departe de obiectul ordinii de zi, indiferent de programul de lucru al membrilor colegiului

din ziua respectivă, această situație fiind determinată de prezența doamnei Alexandru Illeană la aceste ședințe, care devia și distorsiona obiectul discuțiilor.

Se mai arată că soții Alexandru au mai adoptat și metoda invocării din oficiu, în sala de judecată, a excepției nelegalei compunerii a completului de judecată, invocând aspecte de nelegalitate a hotărârilor de colegiu prin care se adoptau planificările de permanență, deși hotărârile erau în vigoare și adoptând atitudini denigratoare la adresa membrilor colegiului de conducere. După invocarea acestei excepții, aceștia se abțineau de la soluționarea cauzei sub acest aspect, consecința fiind încărcarea celorlalți judecători cu soluționarea acestor cereri, deloc puține la număr, încărcarea ședințelor de judecată și prelungirea duratei de soluționare a cauzelor.

Sfârșitul de an a culminat cu formularea de către doamna Alexandru Illeana a mai multor cereri de chemare în judecată pentru daune și despăgubiri, pe rolul mai multor instanțe. În ședința de colegiu de conducere din data de 16 noiembrie 2020, doamna judecător Alexandru Illeana a adus la cunoștința membrilor colegiului că a formulat plângere penală la SIIJ împotriva președintelui instanței, a fostului președinte al tribunalului, a procurorilor Ciuciu și Resmeriță, a cinci avocați din cadrul Baroului Călărași și a unei societăți comerciale de pe raza județului Călărași, pe care îi acuză de „grup infracțional organizat”. Ulterior, invocând această plângere, doamna judecător Alexandru Illeana a formulat o serie de cereri de abținere în dosarele (căteva zeci la număr) în care aveau calitatea de apărători ai părților avocații menționați în plângere.

Analizând actele și lucrările dosarului, se rețin următoarele:

Prin adresa nr.2454 din data de 4.02.2021, Președintele Consiliului Superior al Magistraturii, față de dispozițiile art 45 alin.(1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, a înaintat Inspectoriei Judiciare memoriau transmis de conducerea Tribunalului Călărași, cu înscriurile atașate, în scopul verificării situației de fapt, pentru a se stabili dacă în cauză există indicile săvârșirii abaterilor disciplinare prevăzute de art.99 lit.a), c), h), i) teza a II a, m) și t) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Lucrarea a fost înregistrată la Inspectoratul Judiciar la data de 5.02.2021 sub nr.21-484, fiind repartizată inspectorului judiciar la data de 8.02.2021.

Au fost efectuate verificări prealabile în condițiile art.45 alin.(3) din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, verificări care au fost finalizate la data de 16.02.2021 (proces verbal fila 419 vol.III dosar cercetare disciplinară).

Prin rezoluția din data de 9.02.2021, Președintele Consiliului Superior al Magistraturii a convocat Secția pentru judecători în materie disciplinară pentru ședința din data de 17.02.2021 în vederea aprecierii, din oficiu, asupra incidenței dispozițiilor art. 52 alin.(1) teza a II a din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată.

Prin rezoluția din 16.02.2021 s-a dispus începerea cercetării disciplinare față doamna judecător Alexandru Illeană din cadrul Tribunalului Călărași pentru săvârșirea abaterilor

disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a), b), c), h), i), m) și t) din Legea nr. 303/2004, republicată și modificată și față de doamna judecător Tudorache Neluța Marinica din cadrul Tribunalului Câlărași pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a), c) și m) din Legea nr. 303/2004, republicată și modificată.

Potrivit dispozițiilor art. 52 alin.(1) din Legea nr. 317/2004 republicată și modificată, pe durata procedurii disciplinare, secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, din oficiu sau la propunerea inspectorului judiciar, poate dispune suspendarea din funcție a magistratului, până la soluționarea definitivă a acțiunii disciplinare, dacă exercitarea în continuare a funcției ar putea afecta desfășurarea cu imparțialitate a procedurilor disciplinare sau dacă procedura disciplinară este de natură să aducă atingere gravă prestigiului justiției.

În virtutea dispozițiilor legale mai sus menționate, Secția urmărează a aprecia asupra incidentei dispozițiilor art.52 alin.(1) teza a II a din Legea nr.317/2004 din perspectiva oportunității de a se dispune măsura suspendării din funcție a părătelor, până la finalizarea procedurii disciplinare ce face obiectul lucrării Inspecției Judiciare nr.21-484.

Prin urmare, Secția, cu majoritate, va analiza circumstanțele concrete ale procedurii disciplinare, în scopul stabilirii elementelor care au valența de a aduce atingere gravă prestigiului justiței și, pe cale de consecință, a se stabili dacă se impune suspendarea din funcție a judecătorilor până la finalizarea procedurii disciplinare.

Standardele profesionale impuse magistratilor exprimă capacitatea profesiei de a-și reflecta funcția în valori care împlinesc așteptările publicului, contrabalanșând puterile care îi sunt conferite.

Încrederea și respectul publicului în magistrat reprezintă esența democrației contemporane fundamentate în statul de drept. Pe de altă parte, increderea publicului în justiție este etalonul de măsură a încălcărilor privitoare la justiție, adevăr, libertate.

Onoarea profesională presupune ca judecătorul să se asigure că, prin practica profesională și prin persoana sa, nu pune în pericol imaginea publică a judecătorilor, a instanței sau a sistemului de justiție.

Prestigiul justiției reprezintă aprecierea publică pozitivă a sistemului judiciar în ansamblul său, aceasta fiind rezultatul aprecierilor publice individuale ale magistraților.

Din această perspectivă, prestigiul justiției este necesar a fi privit ca ansamblul caracteristicilor esențiale atașate sistemului judiciar în conformitate cu dispozițiile constituționale, legale și regulamentare în scopul de a asigura, spre exemplu, autoritatea, considerația, probitatea, integritatea și onoarea pretinse entităților și persoanelor care contribuie la infăptuirea actului de justiție.

În procedura reglementată de dispozițiile citate, sub aspectul tezei normative referitoare la atingerea gravă adusă prestigiului justiției, instanța disciplinară va examina circumstanțele concrete specifice procedurii disciplinare în scopul decelării acestor elemente care au valența de a altera caracteristicile menționate anterior. Cu alte cuvinte, analiza efectuată de secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii vizează toate

elementele procedurii disciplinare, în ansamblu lor, iar nu circumstanțe ori elemente extrinseci acestei proceduri. De asemenea, instanța de disciplină realizează o examinare sumară a acestor elemente pentru a observa dacă desfășurarea procedurii este aptă să asigure protejarea interesului public de infăptuire a justiției, sub aspectul prestigiului sistemului judiciar, preeminent intereselor de drept privat a căror protejare este urmărită de persoana ce formează obiectul cercetării disciplinare.

În sprijin dedusă judecății, Inspectia Judiciară a efectuat verificări prealabile și a dispus începerea cercetării disciplinare față de doamna judecător Alexandru Ilieana pentru săvârșirea unor fapte circumscrise elementului material al laturii obiective a abaterilor prevăzute de art.99 lit.a), b), c), h), i) , m) și t) din Legea nr.303/2004, republicată și modificată.

De asemenea, Inspectia Judiciară a efectuat verificări prealabile și a dispus începerea cercetării disciplinare față de doamna judecător Tudorache Neluța Marinica pentru săvârșirea unor fapte circumscrise elementului material al laturii obiective a abaterilor prevăzute de art.99 lit.a), c) și m) din Legea nr.303/2004, republicată și modificată.

Raportat la cauza de față, **Secția, cu majoritate**, reține că atingerea gravă adusă prestigiului justiției este conturată de faptul că abaterile pentru care s-a început cercetarea disciplinară față de doamnele judecător Tudorache Neluța și Alexandru Ilieana, precum și circumstanțele concrete și urmările relevante în cuprinsul memoriului Tribunalului Călărași, sunt de natură a crea, până la finalizarea procedurii disciplinare, o îndoială cu privire la onoarea și probitatea profesională a magistraților vizăți de această procedură, respectarea prevederilor legale referitoare la incompatibilitate și interdicții, formularea unor cereri de abținere cu respectarea dispozițiilor legale, respectarea dispozițiilor și deciziilor cu caracter administrativ dispuse de conducătorul instanței ori a altor obligații cu caracter administrativ prevăzute de lege sau regulamente, soluționarea cauzelor cu celeritate și respectarea termenelor de efectuare a lucrărilor.

Față aceste aspecte, **Secția, cu majoritate**, constată că procedura disciplinară din cauza de față este de natură să aducă atingere gravă prestigiului justiției, avându-se în vedere și raporturile tensionante existente la nivelul instanței, necesitatea luării deja a unor măsuri de natură administrativă de către conducerea instanței pentru a remedia aceste situații, posibilele consecințe negative asupra modului de desfășurare a activității în instanță și asupra relațiilor interumane.

Astfel, se conținează o situație ce este de natură a afecta în mod grav prestigiul justiției, faptele pentru care s-a început cercetarea disciplinară în lucrarea nr.21-484 generând un impact negativ la nivelul relaționării interumane și creând o atmosferă tensionată în cadrul colectivului din care fac parte doamnele judecător, creându-se premisele unui mediu de lucru care nu este propice infăptuirii în condiții optime a actului de justiție.

În consecință, **Secția, cu majoritate**, reține că derularea procedurii disciplinare pentru faptele pentru care s-a început cercetarea disciplinară (raportat la aspectele dezvoltate în

cuprinsul memoriului formulat de conducerea Tribunalului Călărași), este de natură a induce, în mod indirect, ideea unei funcționări anormale și incorecte a sistemului judiciar, cu consecința directă a alterării încrederii opiniei publice în competența, corectitudinea și probitatea pe care, în mod legitim, orice persoană le aşteaptă de la magistrații cărora le încredințează apărarea drepturilor sale.

Prin urmare, **Secția, cu majoritate**, apreciază că prin menținerea în funcție a doamnelor judecător Tudorache Neluța Marinica și Alexandru Ileana până la finalizarea procedurii disciplinare ce face obiectul lucrarii Inspecției Judiciare nr.21-484 se aduce atingere gravă imaginii, respectiv prestigiului justiției.

Având în vedere dispozițiile legale anterior menționate, **Secția, cu majoritate**, apreciază, în raport de contextul dat și de aspectele relevante din cuprinsul memoriului transmis de conducerea Tribunalului Călărași, că până la finalizarea procedurii disciplinare derulate împotriva doamnelor judecător prestigiul justiției poate fi prezervat printr-o măsură provizorie având capacitatea de a exprima tendința manifestă a sistemului de a evita orice risc de afectare a autorității justiției ori de diminuare a încrederii publicului în rolul ce revine sistemului pentru apărarea drepturilor fundamentale ale cetățenilor.

Pentru considerentele expuse anterior, **Secția, cu majoritate**, constată că sunt incidente în cauză dispozițiile art.52 alin.(1) teza a II-a din Legea nr. 317/2004, republicată și, în consecință, va admite sesizarea din oficiu și, în temeiul disp. art.52 alin.(1) teza a II-a din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, va dispune suspendarea din funcție a doamnei Tudorache Neluța Marinica, judecător în cadrul Tribunalului Călărași și a doamnei Alexandru Ileana, judecător în cadrul Tribunalului Călărași până la finalizarea procedurii disciplinare ce face obiectul lucrarii Inspecției Judiciare nr.21-484 .

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRÂȘTE:**

Cu majoritate,

Admite sesizarea din oficiu.

În temeiul dispozițiilor art.52 alin.(1) teza a-II-a din Legea nr.317/2004 republicată, din oficiu, dispune suspendarea din funcție a doamnei Tudorache Neluța Marinica, judecător în cadrul Tribunalului Călărași până la finalizarea procedurii disciplinare ce face obiectul lucrarii Inspecției Judiciare nr.21-484.

În temeiul dispozițiilor art.52 alin.(1) teza a-II-a din Legea nr.317/2004 republicată, din oficiu, dispune suspendarea din funcție a doamnei Alexandru Ileana, judecător în cadrul Tribunalului Călărași până la finalizarea procedurii disciplinare ce face obiectul lucrarii Inspecției Judiciare nr.21-484.

Cu drept de contestație în termen de 5 zile de la comunicare, la Completul de judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică azi, 22.02.2021.

Președinte,

Judecător Mihai-Bogdan Maneescu

Judecător Simona Camelia Marcu

Judecător Mariana Ghena

Judecător Lia Savonea

Judecător Nicoleta Margareta Tîrnă

Judecător Annamaria Andrea Chiș

Judecător Mihai Andrei Balan

Opinia separată a doamnelor judecător Evelina Mirela Oprina și Gabriela Baltag în sensul admiterii exceptiilor invocate de doamna judecător Alexandru Ilieana

În opinie separată, cu privire la **exceptiile inadmisibilității sesizării, nulității sesizării, lipsei calității procesuale active și a lipsei calității procesuale pasive** invocate de doamna judecător Alexandru Ilieana, apreciem că soluția trebuia să fie în sensul admiterii acestora pentru următoarele considerente:

Motivele invocate în susținerea fiecărei exceptii se întrepătrund, subsumându-se în esență exceptiei inadmisibilității sesizării, însă, având în vedere că modalitatea de derulare a soluționării exceptiilor nu a permis o corectă calificare a acestora, vom analiza pe rând exceptiile invocate.

1. Referitor la exceptia inadmisibilității sesizării. reținem că, potrivit art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, *pe durata procedurii disciplinare, secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, din oficiu sau la propunerea inspectorului judiciar, poate dispune suspendarea din funcție a magistratului, până la soluționarea definitivă a acțiunii disciplinare dacă exercitarea în continuare a funcției ar putea afecta desfășurarea cu imparțialitate a procedurilor disciplinare sau dacă procedura disciplinară este de natură să aducă atingere gravă prestigiului justiției. Măsura suspendării poate fi reevaluată oricând pe durata judecării acțiunii disciplinare, până la pronunțarea hotărârii de către secția corespunzătoare.*

(i) O primă chestiune ce se impune a fi analizată vizează circumscrierea noțiunii de „procedură disciplinară” cu care operează textul având în vedere că, prin prisma stadiului procesual al prezentei cauze, aceasta se află la momentul pronunțării soluției de suspendare din funcție a celor două doamne judecător în etapa motivării de către inspectorul judiciar a rezoluției de începere a cercetării disciplinare.

În opinie separată, apreciem că noțiunea de „procedură disciplinară” vizează „procesul disciplinar”, care începe numai de la momentul exercitării de către Inspectia Judiciară a acțiunii disciplinare, prin sesizarea Secției corespunzătoare din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii. În acest sens, reținem că etapele verificărilor prealabile și cercetării disciplinare care preced celei de exercitare a acțiunii disciplinare au caracter pur administrativ, astfel că o măsură de suspendare din funcție a magistratului, cu consecințe extrem de grave asupra carierei acestuia, nu poate fi fundamentată pe derularea unei proceduri exclusiv administrative. Mai mult decât atât, constituirea materialului probator necesar pentru susținerea situației de fapt ce face obiect al sesizării are loc abia în etapa administrativă a cercetării disciplinare. De altfel, numai prin rezoluția de finalizare a cercetării disciplinare și de exercitare a acțiunii disciplinare se stabilește cu exactitate situația de fapt și fundamentarea respectivei soluții.

Verificările prealabile și cercetarea disciplinară fiind, aşadar, etape prealabile ale declanșării mecanismului tragerii la răspundere disciplinară a magistraților, acestea au rolul de a contribui la decelarea împrejurărilor de fapt posibil a fi reținute în sarcina magistratului vizat, la culegerea probelor în susținerea sesizării, dar și în apărarea respectivului magistrat, precum și la stabilirea vinovăției acestuia. Întrucât pe parcursul derulării celor două etape nu sunt pe deplin lămurite și probate circumstanțele care au generat sesizarea disciplinară, acestea nu pot susține adoptarea unei măsuri extrem de intruzive în cariera magistraților, cu atât mai mult cu cât respectivele etape prealabile nu se bucură de toate garanțiile unui proces echitabil, având natură administrativă și neputând fi subsumate noțiunii de "proces".

Chiar dacă etapa cercetării disciplinare se desfășoară cu garanțiile procesuale prevăzute de Codul de procedură civilă, conform art. 46 alin. (1) din Legea nr. 317/2004, nu înseamnă că suntem în prezența procesului disciplinar, care, prin specificitatea sa, cuprinde doar etapa judecății în fața Secției corespunzătoare din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii și etapa controlului judecătoresc exercitat de Înalta Curte de Casație și Justiție (*a se vedea în acest sens, Decizia CCR nr. 774/2015, par. 25*). Trimiterea legii la garanțiile Codului de procedură civilă se justifică prin caracteristica cercetării disciplinare de etapă administrativă care are ca scop stabilirea faptelor, urmarilor acestora, împrejurărilor în care au fost săvârșite și a vinovăției, sens în care se administrează probele corespunzătoare, fiind necesară, astfel, recunoașterea unui cadru de derulare a acestei etape. În niciun caz, însă, o astfelă trimitere legală nu poate constitui baza calificării etapei cercetării disciplinare drept parte integrantă a "procedurii disciplinare", ci doar o etapă ce pregătește și susține eventuala viitoare "acuzație" disciplinară.

Stabilirea definitivă a situației de fapt reținute în sarcina magistratului se realizează abia la finalizarea cercetării disciplinare cea ce este de natură să determine o potențială soluție de exercitare a acțiunii disciplinare, moment până la care orice măsură cu incidentă asupra carierei magistratului nu poate fi dispusă, neavând suport factual și probator.

În context, este de precizat și faptul că finalizarea cercetării disciplinare nu conduce în mod automat și la exercitarea acțiunii disciplinare împotriva magistratului vizat prin sesizarea Secției corespunzătoare a CSM, existând inclusiv posibilitatea respingerii sesizării în condițiile art. 47 alin. (1), lit. b) din Legea nr. 317/2004, argument suficient pentru a susține neincluderea cercetării disciplinare drept etapă componentă a "procedurii disciplinare".

Mai reținem că, din interpretarea sistematică, gramaticală și rațională a tuturor dispozițiilor legale și reglementare care stabilesc atribuțiile Consiliului Superior al Magistraturii în domeniul răspunderii disciplinare a magistraților, sintagma „procedura disciplinară” este utilizată numai în contextul exercitării acțiunii disciplinare [art. 49 alin. (1) și art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2014 și art. 60 alin. (1) din HCSM nr. 1073/2018 de aprobat a Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii]. Tot astfel, se observă că în tot cuprinsul Regulamentului privind normele de efectuare a lucrărilor de inspecție nu se face vorbire despre „procedură disciplinară”,

rezultând, astfel, cu evidență că procedura disciplinară debutează la momentul exercitării acțiunii disciplinare.

Ceea ce este, aşadar, de reținut este că, având caracter eminentmente administrativ, etapele verificărilor prealabile și cercetării disciplinare nu pot să afecteze în niciun mod cariera magistratului, acestea nebeneficiind de garanțiile specifice unui proces echitabil, pe care numai Secția pentru Judecători și Înalta Curte de Casație și Justiție le pot asigura, fiind singurele autorități cărora legea fundamentală le recunoaște competențe jurisdicționale.

(ii) Cu toate acestea, chiar dacă s-ar accepta că noțiunea de "procedură disciplinară" include și etapa cercetării disciplinare, este de reținut că, în condițiile art. 39 din Regulamentul privind normele de efectuare a luerărilor de inspecție, legitimarea în formularea unei sesizări de suspendare din funcție a magistratului aparține în mod exclusiv inspectorului judiciar care instrumentează cazul, fiind, aşadar exclusă posibilitatea intervenirii din oficiu într-o asemenea etapă a Secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii. Mai mult decât atât, dispozițiile reglementare anterior evocate impun cerința întocmirii de către inspectorul judiciar de caz a unei note conținând propunerea de suspendare din funcție a magistratului, care are un conținut expres prevăzut de art. 39 alin. (2) din Regulamentul citat, notă care trebuie supusă procedurii de avizare de către directorul direcției și inspectorul-șef, urmând a fi înaintată împreună cu o copie a dosarului și un exemplar al avizului secției competente a CSM.

Cu privire la circumscrierea etapei cercetării disciplinare noțiunii de "procedură disciplinară" realizată de Regulamentul privind normele de efectuare a lucrărilor de inspecție, apreciem, în primul rând, că textul art. 39 reprezintă o reglementare secundară ce adaugă la conținutul legii, perspectivă sub care opinăm în sensul că numai dispozițiile care sunt în acord cu prevederile Legii nr. 317/2004 pot fi relevante. Si cum prevederea cuprinsă în art. 39 din Regulament nu își are corespondent în lege, apreciem că un asemenea insert normativ reglementar nu poate fundamenta în nicio situație un demers de suspendare din funcție a magistratului la cererea inspectorului judiciar pe parcursul cercetării disciplinare.

În al doilea rând, depășind, totuși, acest aspect, chiar și în ipoteza în care se apreciază că raportarea se poate realiza inclusiv la prevederile art. 39 din Regulament, reiterăm că numai inspectorul judiciar are calitatea de a sesiza Secția pentru Judecători în materie disciplinară cu propunerea de suspendare din funcție a magistratului. În acest sens, invocăm decizia Curții Constituționale nr. 679 din 31 octombrie 2019, care, deși face referire la suspendarea din funcție a unui magistrat pe durata cercetării disciplinare, în realitate măsura suspendării în respectiva cauză s-a dispus la solicitarea Inspectoriei Judiciare, iar nu din oficiu de către Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii. Aceeași a fost situația și în dosarul nr. 13/P/2019, propunerea de suspendare din funcție a respectivului procuror fiind formulată de Inspectia Judiciară, iar nu din oficiu de către Secția corespunzătoare în materie disciplinară (Hotărârea nr. 7P/01.08.2019).

Așadar, legitimarea activă recunoscută în mod expres de art. 39 din Regulament doar inspectorului judiciar pentru inițierea unui demers privind suspendarea din funcție a

magistratului constituie un impediment pentru ca Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii să se poată autosesiza în același scop în etapa verificărilor prealabile sau a cercetării disciplinare.

Mai mult decât atât, eventuala recunoaștere a calității secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii în materie disciplinară de titular al propunerii de suspendare din funcție a magistratului înainte de exercitarea acțiunii disciplinare, ar ridica inclusiv problema afectării principiului independenței operaționale a Inspectiei Judiciare în raport cu Consiliul Superior al Magistraturii, astfel cum este reglementat în art. 65 alin. (3) din Legea nr.317/2004 republicată. În absența unei sesizări din partea Inspectiei Judiciare, singura autoritate cu atribuții de analiză, verificare și control în domeniul răspunderii disciplinare a magistraților, Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii este în imposibilitatea cunoașterii în concret a lucărilor de inspecție, chiar dacă sesizarea Inspectiei Judiciare privind săvârșirea de către un magistrat a unor posibile fapte disciplinare s-ar realiza de către Consiliul Superior al Magistraturii. implicarea acestuia din urmă se oprește la acel moment, în caz contrar însemnând că lucrările Inspectiei Judiciare ar fi supravegheate de către Consiliul Superior al Magistraturii.

În concluzie, acceptând chiar incidența art.39 din Regulamentul privind normele de efectuare a lucărilor de inspecție, rațiunea unui asemenea text care atribuie doar inspectorului judiciar legitimarea activă în solicitarea de suspendare din funcție a unui magistrat constă tocmai în faptul că inspectorul este singurul în măsură să aprecieze, în temeiul principiului independenței operaționale și în baza dosarului pe care acesta în mod exclusiv îl gestionază, asupra elementelor ce ar putea susține o viitoare "acuzație" disciplinară.

(iii) Recunoașterea atribuției Secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii de a se sesiza din oficiu pe oportunitatea dispunerii măsurii suspendării din funcție a magistratului în condițiile art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 trebuie interpretată exclusiv în contextul dobândirii de către secția corespunzătoare a CSM de competențe în domeniul răspunderii disciplinare a magistraților și anume de la momentul la care se exercită acțiunea disciplinară. Până la acest moment, Secția corespunzătoare din CSM nu poate interveni în procedura administrativă ce se derulează exclusiv în fața Inspectiei Judiciare pentru dispunerea unei atare măsuri.

Reglementarea alternativă a atribuției Secției corespunzătoare a CSM alături de cea a inspectorului judiciar de căz potrivit dispozițiilor evocate se justifică prin faptul că numai de la momentul exercitării acțiunii disciplinare, secția corespunzătoare a CSM devine participant în procedura disciplinară.

Un argument în acest sens este chiar art. 39 din Regulamentul privind normele de efectuare a lucărilor de inspecție, întrucât în rațiunea acestui text, **doar** inspectorul judiciar are calitate procesuală activă în a solicita suspendarea din funcție a magistratului pe durata cercetării disciplinare.

(iv) Un alt raționament la care se poate apela în sprijinul opiniei că sintagma "procedură disciplinară" vizează exclusiv acțiunea disciplinară are la bază interpretarea literală și sistematică a normelor legale cuprinse în art. 49-52 din Legea nr. 317/2004.

În acest sens, se constată din interpretarea alin. (1) și alin. (7) ale art. 49 din Legea nr. 317/2004 că "procedura disciplinară" este ceea ce se derulează în fața secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii și că "procedura disciplinară" este ceea ce vizează soluționarea acțiunii disciplinare.

În plus, imprejurarea că art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 stabilește o limită temporală până la care poate opera măsura suspendării din funcție a magistratului ("până la soluționarea definitivă a acțiunii disciplinare") nu înseamnă că o asemenea măsură poate fi dispusă și anterior exercitării acțiunii disciplinare, ci aceasta, cîndu-s sistematic și în contextul topografic al reglementării, semnifică faptul că luarea unei asemenea măsuri nu este posibilă decât pe parcursul soluționării acțiunii disciplinare.

Pe de altă parte, întrucât măsura suspendării poate fi reevaluată oricând pe durata acțiunii disciplinare până la pronunțarea hotărârii de către secția corespunzătoare, în condițiile art. 52 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 317/2004, rezultă că și luarea unei atare măsuri nu poate avea loc decât în timpul judecării acțiunii disciplinare, nefiind de acceptat ca o măsură care s-ar dispune pe parcursul cercetării disciplinare să nu poată fi reevaluată decât pe durata acțiunii disciplinare, lăsând în afara reglementării posibilitatea unei asemenea reevaluări chiar pe parcursul respectivei cercetării disciplinare în condițiile în care circumstanțele ar impune-o.

Așadar, dispozițiile legale anterior evocate interpretate textual și sistematic susțin orientarea în sensul calificării noțiunii de "procedură disciplinară" drept acțiune disciplinară.

În ceea ce privește reglementarea cuprinsă în art. 52¹ din Legea nr. 317/2004 care pare a susține opinia contrară în sensul că "procedura disciplinară" ar cuprinde eventual și etapele anterioare exercitării acțiunii disciplinare, apreciem că aceasta nu poate constitui un argument solid și valid întrucât textul legal menționat reprezintă un insert normativ adus de Legea nr. 234/2018, act normativ ulterior ansamblului reglementării și care scapă viziunii integrate a legiuitorului. Din punct de vedere al tehnicii legislative, se observă că art. 52¹ din Legea nr. 317/2004 nu se integrează armonios în restul reglementării și nu se coreleză cu aceasta, aducând în reglementare cerințe de ordin social fără să prezinte supletea necesară pentru păstrarea caracterului de stabilitate a întregii reglementări.

Soluția legislativă adusă de Legea nr. 234/2018 nu realizează o configurare explicită a conceptelor utilizate, astfel încât se observă că acordă un alt înțeles noțiunii de "procedură disciplinară" decât cel ce rezultă din ansamblul reglementării de bază, astfel încât este de natură să dea naștere la înțelegeri incorecte și la interpretări eronate, nesocotind, astfel, regulile de tehnică legislativă reglementate de art. 25 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislative pentru elaborarea actelor normative.

În plus, se constată că Legea nr. 234/2018 nu cuprinde o expunere de motive relevantă sub aspectul noii soluții legislative în discuție, ceea ce este de natură să vulnerabilizeze din punct de vedere al identificării corecte a rațiunii legiuitorului. Cu toate acestea, față de conținutul art. 52¹ din Legea nr. 317/2004, reținem că scopul modificării aduse de Legea nr. 234/2018 constă nu în clarificarea sintagmei "procedură disciplinară", ci în necesitatea reglementării situației practice în care judecătorul sau procurorul au fost eliberați din funcție ulterior formulării unor sesizări împotriva acestora.

Prin urmare, în opinie separată, apreciem că soluția legislativă cuprinsă în art. 52¹ din Legea nr. 317/2004 nu se integrează armonios în actul normativ de bază, excedează succesiunii logice și concepției generale a acestuia, utilizând un limbaj normativ care induce echivocul. În consecință, analizând reglementarea din punct de vedere al unității terminologice, reținem că sintagma "procedură disciplinară" era deja utilizată de actul normativ de bază anterior insertului adus de Legea nr. 234/2018, ceea ce înseamnă că semnificația acesteia trebuie să fie cea rezultată din reglementarea inițială, iar soluția normativă nouă trebuie să se integreze în cea deja existentă. Or, dacă legiuitorul ar fi urmărit schimbarea concepției inițiale cu privire la noțiunea de "procedură disciplinară" ar fi avut obligația să stabilească în mod explicit noua semnificație în cuprinsul reglementării ulterioare. În acest sens, art. 37 alin. (2) din Legea nr. 24/2000 prevede că, "*dacă o noțiune sau un termen nu este consacrat sau poate avea înțelșuri diferite, semnificația acestuia în context se stabilește prin actul normativ ce le instituie, în cadrul dispozițiilor generale sau într-o anexă destinată lexicului respectiv, și devine obligatoriu pentru actele normative din aceeași materie*".

Așadar, completarea unui act normativ este admisă numai dacă nu se afectează concepția generală ori caracterul unitar al aceluiași act, iar prevederile care completează actul normativ trebuie să se integreze armonios în actul supus completării, asigurându-se unitatea de stil și de terminologie, precum și succesiunea normală a articolelor (art. 61 din Legea nr. 24/2000), cerințe neîntrunite în cazul Legii nr. 234/2018.

(v) De asemenea, reținem că, în ipoteza în care acceptăm că există interpretări diferite ce pot fi date noțiunii de "procedură disciplinară" cu privire la întinderea acesteia, astfel cum s-a evidențiat în prezența cauză, echivocul normelor legale nu poate fi folosit împotriva magistratului vizat de o asemenea măsură, știut fiind că orice îndoială trebuie să profite părții împotriva căreia este invocată respectiva normă. Așadar, fiind în prezență unor norme legale susceptibile de mai multe interpretări, în cauză trebuie să se facă aplicarea principiului *in dubio pro reo* și să profite, astfel, doamnelor judecător vizate de măsura suspendării. Caracterul neclar, dubitativ, lipsit de previzibilitate al unei norme legale, precum este în cauză, rea vizând momentul de la care începe "procedura disciplinară", trebuie să profite celor două doamne judecător.

(vi) Mai trebuie precizat că suspendarea operată în baza art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 nu are caracterul unei acțiuni disciplinare, ci a unei măsuri provizorii având ca

scop desfășurarea cu imparțialitate a procedurilor disciplinare sau evitarea atingerii grave a prestigiului justiției.

Motivele pentru care magistratul poate fi suspendat din funcție sunt expres prevăzute de textul legal anterior evocat și presupun o apreciere din partea membrilor Secției corespunzătoare a Consiliului.

Prin urmare, având caracter provizoriu și față de competența acordată de legea istorul constituțional în materie disciplinară numai Secției disciplinare a Consiliului, rezultă cu evidență că o atare măsură de suspendare din funcție a magistratului pe durata procedurii disciplinare se constituie într-un incident ce nu poate fi atașat decât acțiunii disciplinare în sine sau formulat în cadrul soluționării acțiunii disciplinare, astfel cum a reținut și *Curtea Constituțională prin Decizia nr. 774/2015, par. 21, 27, 28*.

Împrejurarea că măsura provizorie a suspendării din funcție a magistratului este un incident procedural rezultă din faptul că acesta constă în împrejurări intervenite în desfășurarea procesului disciplinar, care au strânsă legătură cu fondul acțiunii disciplinare și care presupun existența unui dosar disciplinar prin raportare la care Secția disciplinară a Consiliului să poată aprecia potențiala lor intervenire. Or, configurarea cadrului procedurii disciplinare se face exclusiv prin exercitarea acțiunii disciplinare și constituirea dosarului disciplinar pe rolul Secției corespunzătoare a CSM, astfel încât incidentele procedurale nu pot fi fundamentate decât pe o acțiune disciplinară, singura care pune în mișcare mecanismul disciplinar.

Mai mult decât atât, Decizia CCR nr. 774/2015 reține în par. 29 că legea istorul "a introdus prin Legea nr. 24/2012 instituția suspendării provizorii a judecătorului sau procurorului pe durata soluționării acțiunii disciplinare", astfel încât statuarea instanței de contencios constituțional asupra problematicii în discuție este de natură a clarifica intinderea sintagmei "pe durata procedurii disciplinare" cu care operează art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004.

(vii) O interpretare contrară celei propuse prin prezenta opinie separată ar fi de natură să conducă la concluzia că ipoteza reglementată de art. 52 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 potrivit cu care "pe durata procedurii disciplinare, soluționarea cererii de acordare a pensiei de serviciu se suspendă până la soluționarea definitivă a acțiunii disciplinare" ar circumstăne inclusiv etapele verificărilor prealabile și a cercetării disciplinare. O atare abordare este extrem de riscantă prin raportare la statutul magistratului de vreme ce orice sesizare disciplinară formulată împotriva acestuia ar conduce în mod implicit la activarea mecanismului instituit de art. 52 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 și, astfel, la amânarea clarificării situației profesionale a magistratului respectiv. Astfel, de vreme ce pe durata "procedurii disciplinare", soluționarea cererii de acordare a pensiei de serviciu se suspendă până la soluționarea definitivă a acțiunii disciplinare, ar însemna ca, în interpretarea contrară prezentei opinii separate, orice sesizare adresată Inspectiei Judiciare să genereze suspendarea demersului de acordare a pensiei de serviciu indiferent de seriozitatea respectivei plângeri și de veridicitatea afirmațiilor pe care le conține.

transformându-se într-un mijloc șicanatoriu, nedrept și posibil abuziv față de magistratul vizat.

În plus, o asemenea viziune ridică și problema posibilei afectări a independenței judecătorilor care se pot afla în situația în care, prin sesizări disciplinare multiple, în cascadă și fără conturarea unei minime vinovății de către Inspectia Judiciară, să nu-și poată valorifica dreptul legal la pensie. Neputând accepta că statutul judecătorului poate rămâne la discreția oricărei persoane, care nemulțumită fiind posibil chiar de soluția pronunțată într-o cauză, formulează o plângere la Inspectia Judiciară, opinăm în sensul că rațiunea legiuitorului atunci când acesta a operat cu noțiunea de "procedură disciplinară" a vizat exclusiv "procesul disciplinar", care se bucură de toate garanțiile cerute de lege pentru asigurarea unui proces echitabil.

Mai precizăm că prevederea cuprinsă în art. 52 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 are ca și cimp de aplicare exclusiv situațiile în care, ulterior exercitării acțiunii disciplinare, magistratul vizat de aceasta formulează o cerere de pensionare, fiind, aşadar, aplicabil numai magistraților aflați în funcție la momentul exercitării acțiunii disciplinare.

În nici un caz nu s-ar putea reține că art. 52¹ din Legea nr. 317/2004 înlătură aplicarea art. 52 alin. (2) din aceeași lege, întrucât textul nou introdus (art. 52¹) vizează numai situația magistraților eliberați deja din funcție în condițiile art. 65 din Legea nr. 303/2004, dar aflați încă în interiorul termenului de 2 ani de angajare a răspunderii disciplinare.

Pentru toate aceste considerente, în opinie separată, apreciem imediată excepția inadmisibilității sesizării, motiv pentru care aceasta trebuia admisă.

2. Referitor la excepția nulității sesizării: reținem că argumentul invocat de parte a constat în aceea că lipsește sesizarea membrilor Secției pentru Judecători cu propunerea de suspendare din funcție a celor două doamne judecător. Astfel, convocarea Secției pentru Judecători de către președintele Consiliului cu mențiunea ca Secția să aprecieze asupra incidentei art. 52 din Legea nr. 317/2004 nu suplineste cerința legii de a exista o propunere de suspendare și o motivare a acesteia, chiar dacă dispunerea măsurii suspendării se poate realiza din oficiu.

Posibilitatea dispunerii măsurii suspendării din oficiu reprezintă alternativa la propunerea inspectorului judiciar, însă o atare variantă nu înlătură în niciun caz obligația Secției de a formaliza propunerea de suspendare și de a indica motivele acesteia pentru a asigura magistratului vizat toate garanțiile unui proces echitabil, precum contradictorialitatea și dreptul la apărare.

Oficialitatea unui asemenea demers este un element ce se subsumează rolului activ al Secției pentru Judecători, însă aceasta nu înseamnă că inițiativa declanșării unui mecanism se confundă cu demersul însuși, care rămâne, indiferent de titularul sesizării, unul care trebuie să ofere judecătorilor vizati toate garanțiile de contradictorialitate și drept la apărare prevăzute de lege.

Convocarea Secției pentru Judecători în vederea dispunerii suspendării din funcție a unui judecător din oficiu nu este suficientă pentru declanșarea acestui mecanism în lipsa

unei propuneri corespunzătoare motivate. Așadar, exercitarea atribuției de către președintele CSM de convocare a Secției disciplinare [art. 47 alin. (1) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii aprobat prin H.C.S.M. nr. 1073/2018] trebuie să aibă la bază o propunere motivată care să garanteze apoi dreptul la apărare și contradictorialitatea pentru magistratul vizat.

Eventuala soluție de suspendare din funcție a magistratului și motivarea ulterioară a acesteia nu jin loc de argumentarea propunerii inițiale.

Cele mai sus invocate reprezintă un motiv in plus în sensul că, în lipsa exercitării acțiunii disciplinare și a existenței unui dosar disciplinar înregistrat pe cînd Seției pentru Judecători în materie disciplinară, aceasta din urmă nu se poate sesiza din oficiu în vederea dispunerii măsurii suspendării judecătorilor vizati, neavând cadrul procesual, formal, care să-i permită o sesizare din oficiu.

De altfel, așa cum am învaderat deja, conform art. 19 din Regulamentul privind normele de efectuare a lucrărilor de inspecție, nota inspectorului judiciar prin care propune suspendarea din funcție a magistratului trebuie să conțină argumentarea propunerii de suspendare din funcție și indicarea abaterilor disciplinare pentru care a fost dispusă suspendarea.

Procedând în maniera din prezența cauză, s-a generat în mod artificial un dosar care, situându-se în afara "procesului disciplinar" a presupus recepționarea din partea Inspectiei Judiciare a unui material neprelucrat, necenzurat și neprobat, iar membrii Seției pentru Judecători în materie disciplinară au fost puși în fața unei situații factuale nelâmurite, într-un cadru formalizat doar printr-o rezoluție de convocare a unei ședințe.

Se mai observă că propunerea de discutare a incidentei art. 52 din Legea nr. 317/2004 a aparținut exclusiv președintelui Consiliului, în condițiile în care numai Secția pentru Judecători în materie disciplinară avea îndrîuirea de a genera o asemenea propunere, președintelui Consiliului Superior al Magistraturii revenindu-i doar rolul formal de a convoca ședință în care să se discute o eventuală propunere a Seției.

În niciun caz nu se poate accepta că eventuala soluție de suspendare acoperă neregularitatea constând în lipsa sesizării legale întrucât propunerea de suspendare din funcție a judecătorului trebuia să existe încă de la începutul demersului, neputând fi acoperită ulterior, neoperând principiul echipolenței și fiind în prezență unei nulități absolute ce nu poate fi acoperită prin confirmare.

Rolul președintelui Consiliului Superior al Magistraturii nu este acela de a se substitui atribuțiilor Sețiilor, ci doar de a formaliza cadrul în care acestea din urmă să-și poată exercita atributiile.

De altfel, practica constantă a Seției pentru Judecători în materie disciplinară în problematica suspendării provizorii din funcție a judecătorilor constă în dispunerea acestei măsuri din oficiu **numai după** exercitarea acțiunii disciplinare, sens în care invocăm încheierea din data de 20.02.2017 pronunțată în dosarul nr. 32/J/2016, încheierea din data de 28.03.2017 pronunțată în dosarul nr. 16/J/2016, încheierea din data de 05.04.2017

pronunțată în dosarul nr. 30/J/2016, încheierea din data de 30.08.2017 pronunțată în dosarul nr. 16/J/2017, încheierea din data de 06.11.2019 pronunțată în dosarul nr. 21/J/2019.

Tot astfel, din considerentele încheierilor anterior evocate se reține raportarea Secției pentru Judecători în materie disciplinară numai la contextul existenței pe rolul acesteia a unei acțiuni disciplinare.

Pentru toate aceste considerente, în opinie separată, apreciem intemeiată exceptia nulității sesizării, motiv pentru care aceasta trebuia admisă.

3. Referitor la exceptia lipsei calității procesuale active în sesizarea de față. reținem că argumentele expuse în susținerea primelor două exceptii sunt valabile și în acest caz, motiv pentru care, în opinie separată, apreciem intemeiată exceptia lipsei calității procesuale active invocate de doamna judecător Alexandru Illeana, motiv pentru care aceasta trebuia admisă.

4. Referitor la exceptia lipsei calității procesuale pasive în sesizarea de față. reținem că și aceasta este intemeiată, în condițiile în care în prezența cauză, stadiul procesual în care aceasta se află nu permite cunoașterea cu exactitate a imprejurărilor de fapt reținute în sarcina doamnei judecător Alexandru Illeana, ceea ce conduce la imposibilitatea stabilirii identității părătei cu persoana despre care se afirmă că s-ar face vinovată de săvârșirea unor abateri disciplinare.

Un argument suplimentar în sprijinul opiniei separate rezultă și din imprejurarea că prezența cauză se află în etapa motivării de către inspectorul judiciar a rezoluției de începere a cercetării disciplinare. Or, în condițiile în care această rezoluție este supusă procedurilor de avizare de către directorul direcției și confirmare de către inspectorul-șef, la momentul pronunțării asupra exceptiei nu se cunosc elementele care pot circumstanția "procedura disciplinară", respectiv imprejurările de fapt și indiciile privind vinovăția doamnei judecător.

În lipsa unor date minimale cu privire la existența unor posibile fapte ce ar putea fi reținute în sarcina doamnei judecător și a unor elemente de vinovăție a acesteia, nu se poate aprecia în ce măsură exercitarea în continuare a funcției de către doamna judecător părătă Alexandru Illeana ar putea afecta desfășurarea cu imparțialitate a procedurilor disciplinare sau dacă procedura disciplinară este de natură să aducă atingere gravă prestigiului justiției.

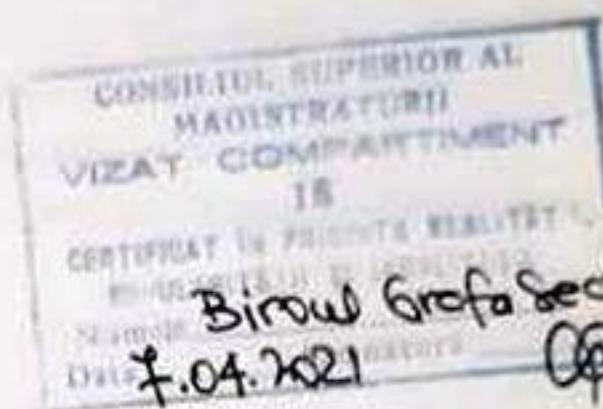
Atașarea de către Inspectia Judiciară a unui număr impresionant de mărci de inscrisuri care relevă o multitudine de factualități derulate la nivelul Tribunalului Călărași nu poate în niciun caz să susțină o măsură de suspendare din funcție a doamnei judecător de vreme ce nu au fost decelate, eventuale imprejurări relevante pentru argumentarea unei posibile abateri disciplinare sau, dacă acestea au fost evidențiate de către inspectorul judiciar de caz, acestea nu au fost avizate și confirmate de către conducerea Inspectoriei Judiciare și nici nu au fost prezentate Secției pentru Judecători în materie disciplinară, într-o manieră logică și structurată, care ar fi putut contura o anumită opinie Secției. În viziunea titularelor prezentei opinii separate, transmiterea de către conducerea Tribunalului Călărași în cascadă a unei întregi documentații denotă nu numai o atitudine instituțională neuzuală, dar și o manieră

defectuoasă de realizare a managementului instanței, nepotând fi transferat asupra judecătorului vizat de măsura suspendării imposibilitatea managerului de instanță de gestionare a treburilor interne cu care se confruntă în exercițiul funcției de conducere.

Pentru toate aceste considerente, în opinie separată, întrucât elementele avute în analiză la momentul pronunțării asupra excepției nu sunt de natură să susțină argumentat și rațional o eventuală măsură de suspendare din funcție a judecătorului vizat, apreciem intemeiată excepția lipsei calității procesuale pasive a dominei judecător Alexandru Ilieana, motiv pentru care aceasta trebuia admisă.

Judecător Evelina Mirela Oprina

Judecător Gabriela Baltag

Biroul Grefei Secției
7.04.2021
Oprina

Cu opinie separată în sensul respingerii sesizării din oficiu privind suspendarea din funcție a doamnelor Tudorache Neluța Marinica și Alexandru Ilieana, judecători în cadrul Tribunalului Călărași în temeiul art.52 alin.(1) teza a-II-a din Legea nr.317/2004 republicată, ca neîntemeiată.

Pe fondul sesizării, reținem că, în condițiile art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii nu poate dispune în mod arbitrar suspendarea din funcție a magistratului, ci numai „dacă exercitarea în continuare a funcției ar putea afecta desfășurarea cu imparțialitate a procedurilor disciplinare” sau „dacă procedura disciplinară este de natură să aducă atingere gravă prestigiului justiției”. Astfel, motivele suspendării din funcție ca măsură provizorie sunt în mod expres prevăzute în lege.

Având în vedere că în convocarea Secției pentru Judecători de către președintele Consiliului cu propunerea de suspendare nu a fost indicată teza în baza căreia să se dispună suspendarea din funcție, urmează să analizăm ambele variante ale textului.

(i) Argumentul lipsei elementelor necesare pentru circumscrierea art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004

Astfel, pentru a putea aprecia asupra incidenței uneia dintre cele două ipoteze ale art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004, este absolut necesar să se cunoască imprejurările de fapt cercetate, faptele reținute în sarcina doamnelor judecător, urmările acestora, precum și posibila lor vinovăție. Potențialitatea de afectare a desfășurării cu imparțialitate a procedurii disciplinare ori de atingere gravă a prestigiului justiției presupune cu necesitate cunoașterea specificităților cauzei legate de persoana magistratului și de posibilele fapte săvârșite de acesta prin raportare la care să se poată face evaluarea cerută de textul legal.

Or, în prezenta cauză, inspectorul judiciar a învaderat că lucrarea se află în stadiul redactării rezoluției de începere a cercetării disciplinare, înscris care se întocmește la finalizarea verificărilor prealabile, dar care, în absența unei motivări care se efectuează în termen de 7 zile de la data dispunerii acestei soluții și a procedurii specifice de avizare de către directorul direcției și confirmării de către inspectorul-șef, nu poate constitui un temei pentru începerea cercetării disciplinare, în condițiile în care rezoluția aferentă poate fi infirmată și, astfel, anulat momentul începerii cercetării disciplinare.

În plus, fundamentarea soluției de începere a cercetării disciplinare prin raportare la aspectele sesizate este un element intrinsec al rezoluției de începere a cercetării disciplinare alături de conținutul abaterilor disciplinare pentru care s-a dispus începerea cercetării și dispozițiile legale aplicabile.

Așadar, în condițiile în care, în cauza de față, la momentul dispunerii măsurii suspendării, procedura se află în faza de motivare a rezoluției de începere a cercetării disciplinare, rezultă că, față de prevederile art. 45 din Legea nr. 317/2004, cauza cunoaște

doar etapa constatării existenței unor indicii privind săvârșirea unei abateri disciplinare, indicii care presupun doar o aparență și o probabilitate în sensul săvârșirii unci/unor fapte cu potențial disciplinar. Neavând, aşadar, gradul de certitudine și suport probator pe care îl presupune rezoluția de exercitare a acțiunii disciplinare din perspectiva inspectorului, presupune rezoluția de începere a cercetării disciplinare nu poate susține o atare măsură în judiciar, rezoluția de începere a cercetării disciplinare nu poate susține o atare măsură în privința magistratului vizat. Mai mult decât atât, art. 46 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 prevede că stabilirea faptelor, urmărilor acestora, imprejurărilor în care au fost săvârșite, precum și a datelor care permit aprecierea existenței sau inexistenței vinovăției se realizează abia în cursul cercetării disciplinare, etapă destinată acestui scop, ceea ce înseamnă că până la finalizarea cercetării disciplinare nu se poate lua în discuție existența unor elemente relevante de natură celor ce trebuie evaluate de Secția disciplinară în aprecierea incidentei art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004.

Totodată, reținem că memoria conducerii Tribunalului Călărași care a stat la baza sesizării Inspectoratului Judiciar este un înscris care nu circumstanțiază în niciun fel vreo situație clară de fapt, conținând o înșiruire de factualități, cu caracter general și de nemulțumiri ale echipei de conducere a instanței prin raportare inclusiv la cele două doamne judecător. În plus, se constată existența la dosar a unui amplu material documentar (peste 2.500 pagini) care a însoțit memoria Tribunalului Călărași și care se presupune că a stat la baza evaluării inspectorului judiciar, fără, însă, ca Secția pentru Judecători să cunoască care sunt în concret aspectele sesizate, care a fost continutul verificărilor prealabile, rezultatul acestora și care dintre multitudinea de documente înaintate de conducerea Tribunalului Călărași au fost relevante în opinia inspectorului judiciar pentru fundamentarea soluției de începere a cercetării disciplinare.

De altfel, se remarcă în prezență cauză o situație nemai întâlnită în sensul în care conducerea Tribunalului Călărași înțelege să suplimenteze documentația deja aflată la dosarul cauzei, din oficiu și în cascadă, chiar și la termenele de judecată în fața Secției pentru Judecători, aducând în atenție o serie de aspecte care vizează strict activitatea instanței, care intră în atribuțiile managementului instanței și în privința căror nu a fost justificată relevanța pentru cauză de față.

Cu toate acestea, chiar și în ipoteza în care sesizarea conducerii Tribunalului Călărași ar fi fost suficient de eloquentă sub aspectul faptelor posibil a fi fost săvârșite de către cele două doamne judecător, aceasta nu ar fi putut să stea la baza unei corecte și pertinente evaluări a incidentei art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 de vreme ce actul prin care se stabilesc în mod definitiv faptele reținute în sarcina magistratului, urmările acestora, imprejurările în care au fost săvârșite, precum și date privind vinovăția este rezoluția de admitere a sesizării și de exercitare a acțiunii disciplinare.

Potrivit textului de lege invocat, pentru ca suspendarea din funcție a magistratului pe perioada procedurii disciplinare să nu aibă un caracter arbitrar, ea poate fi dispusă numai „dacă exercitarea în continuare a funcției ar putea afecta desfășurarea cu imparțialitate a procedurilor disciplinare” sau „dacă procedura disciplinară este de natură să aducă

atingere gravă prestigiului justiției". Cu toate acestea și tot în susținerea caracterului pertinent și nearbitrar al măsurii suspendării, se impune ca în evaluarea incidentei celor două ipoteze legale, Secția să se raporteze la elemente care să susțină cu necesitate luarea unei asemenea măsuri.

Or, în condițiile în care Secția pentru Judecători nu cunoaște la momentul când trebuie să dispună măsura suspendării minime indicii cu privire la săvârșirea unei abateri disciplinare de către magistrații vizăți, nefiind decelată nici măcar situația de fapt dedusă verificărilor prealabile, nu există posibilitatea pentru ca membrii Secției disciplinare să poată aprecia asupra proporționalității unei asemenea măsuri grave, adică existența unui just echilibru între dreptul la muncă al magistratului suspendat și interesul public al asigurării prestigiului justiției.

În plus, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut în consideranțele deciziei nr. 271/23.10.2017 promunțată în dosarul nr. 1011/1/2017 că, în cadrul examinării realizate din perspectiva art. 52 alin. (1) teza a II-a din Legea nr. 317/2004, sunt analizate circumstanțele concrete specifice fiecărei proceduri disciplinare **în scopul decelării celor elemente care au valență de a aduce atingere gravă prestigiului justiției**. Prestigiul justiției este necesar și privit ca ansamblul caracteristicilor esențiale atașate sistemului judiciar în conformitate cu dispozițiile constituționale, legale și regulamentare în scopul de a asigura, spre exemplu, autoritatea, considerația, probitatea, integritatea și onoarea, ca așteptări a căror implementare este pretinsă entităților și persoanelor care contribuie la înfăptuirea actului de justiție. Astfel, în sensul dispozițiilor menționate din Legea nr. 317/2004, atingerea gravă adusă prestigiului justiției poate fi conturată de elemente ale procedurii disciplinare care au valență de a altera caracteristicile menționate prin care este asigurat prestigiul justiției.

Cum, însă, în cauza de față, nu au fost decelate elemente de natura celor care pot circumscrie incidenta art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004, astfel cum a reținut și instanța supremă, măsura riscă să devină arbitrară în condițiile imposibilității membrilor Secției pentru Judecători de a evalua circumstanțele concrete ale cauzei prin raportare la cele două variante legale în care se poate dispune măsura provizorie a suspendării.

(ii) Argumentul vizând caracterul, intinderea și consecințele măsurii suspendării din funcție a magistratului

Cele de mai sus se impun cu atât mai mult cu cât măsura suspendării din funcție a magistratului constituie a doua cea mai gravă asemenea măsură după cea a excluderii, chiar dacă în ipoteza de față suntem în prezența unei măsuri provizorii.

Caracterul temporar al măsurii suspendării din funcție a magistratului, precum și posibilitatea reevaluării acesteia oricând pe durata judecării acțiunii disciplinare nu sunt argumente suficiente pentru a justifica luarea unei astfel de măsuri în lipsa unui minim de informații relevante pentru o măsură de o asemenea gravitate (situație de fapt clar lămurită și existența indiciilor săvârșirii unor fapte disciplinare).

Mai reținem în context și faptul că această măsură provizorie poate avea o întindere temporală deosebită, până la soluționarea definitivă a acțiunii disciplinare, ceea ce înseamnă

că ea poate dura până la soluționarea căii de atac formulate împotriva hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii de sancționare disciplinară a magistratului. Astfel, măsura provizorie, din punctul de vedere al întinderii sale în timp, ar putea fi mai aspiră decât insigură, sancțiunea disciplinară aplicată (desigur, cu excepția celei de excludere din magistratură).

De asemenea, nu trebuie neglijate nici consecințele negative ale unei asemenea măsuri provizorii care se repercuzează, în mod direct, asupra vieții profesionale și personale a magistratului vizat, prin prisma faptului că acesta este pus în imposibilitatea de a-și exercita funcția, respectiv de a infăptui justiția sau de a apăra interesele generale ale societății, ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor, după caz, cât și în situația de a nu-și primi indemnizația pe perioada suspendării provizorii (*Decizia CCR nr. 774/2015, par. 31*).

Prin urmare, față de aceste argumente, apreciem că, dincolo de cele evocate anterior, este nevoie de o atenție sporită în dispunerea măsurii suspendării din funcție a magistratului pentru a se evita producerea unor efecte greu de surmontat sau dificil de reparat ulterior.

(iii) Argumentul vizând existența unor vulnerabilități procedurale ale cauzei

Mai mult decât atât, doamna judecător Alexandru Illeana a precizat că din multitudinea de circumstanțe ce se regăsesc în inscrisurile ce au însoțit sesizarea conducerii Tribunalului Călărași, o parte dintre acestea ar fi format deja obiect al altor sesizări disciplinare, toate soluționate prin clasare, nefiind, însă, posibilă verificarea acestor aspecte de vreme ce situația de fapt nu e indicată și nici lămurită pentru a se putea realiza raportările corespunzătoare la susținerile doamnei judecător.

Tot astfel, o posibilă faptă ce ar putea fi reținută în sarcina doamnei judecător Alexandru Illeana privește contestarea de către aceasta a unei hotărâri a Colegiului de conducere a Tribunalului Călărași. Ceca ce este de reținut, însă, sub acest aspect este faptul că respectivul demers judiciar s-a finalizat cu admiterea cererii și suspendarea efectelor respectivei hotărâri a Colegiului de conducere, astfel că o eventuală trimitere a inspectorului judiciar la o asemenea împrejurare nu ar fi posibilă.

Cu toate acestea, învederăm că cele anterior expuse sunt doar presupozitii în condițiile în care la dosarul cauzei, la momentul pronunțării asupra măsurii suspendării din funcție a celor două judecătoare, respectiv la data de 22 februarie 2021, situația de fapt nu era lămurită.

Nici argumentul Inspectoriei Judiciare în sensul că doamna judecător Alexandru Illeana ar mai fi fost sancționată disciplinar în urmă cu 12 ani nu poate fi reținut în susținerea măsurii suspendării, întrucât, pe de o parte, nu există niciun fel de legătură de causalitate cu prezența cauză, iar, pe de altă parte, respectiva sancțiune disciplinară a fost executată și aceasta nu este în măsură să afecteze posibilitatea exercitării în continuare a funcției cătă vreme o sancțiune disciplinară poate avea o înrăurire asupra carierei unui magistrat în termen de 3 ani de la data aplicării ei definitive (promovare în funcție, numire în funcții de conducere, etc.).

În opinie separată mai reținem că o posibilă vulnerabilitate a prezentei proceduri constă și în timpul extrem de scurt în care s-a derulat mecanismul suspendării din funcție a celor două doamne judecător. Astfel, sesizarea conducerii Tribunalului Călărași a fost înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii la data de 03 februarie 2021, a fost înaintată Inspectiei Judiciare la data de 4 februarie 2021, iar, la data de 8 februarie 2021, lucrarea a fost repartizată unui inspector judiciar. Ziua următoare, respectiv 9 februarie 2021, a fost convocată Secția pentru judecători în vederea discutării incidentei art. 52 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii.

Față de succesiunea acestor momente, apreciem că era aproape imposibilă lămurirea unui minim de situație de fapt ce ar fi putut avea ca suport cele peste 2.500 de pagini anexate sesizării conducerii Tribunalului Călărași.

(iv) Argumentul proporționalității măsurii suspendării

Dacă măsura suspendării din funcție a magistratului poate fi înțeleasă ca o măsură justificată, necesară protejării intereselor justiției, nu mai puțin adevărat este însă că aprecierea oportunității luării acestei măsuri trebuie pusă în balanță cu drepturile și interesele celeilalte părți, respectiv magistratul. Un drept ce își are temeiul în insuși raportul juridic ce ar putea fi afectat de măsura suspendării este dreptul la muncă, care se bucură de consacrare constituțională prin art. 41 alin. (1) din Constituție. Potrivit acestui text constituțional, dreptul la muncă "nu poate fi îngăduit. Alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă este liberă". La nivelul reglementărilor internaționale la care România este parte, dreptul la muncă este prevăzut de art. 6 pct. 1 din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, care prevede că "statele părți la prezentul Pact recunosc dreptul la muncă ce cuprinde dreptul pe care îl are orice persoană de a obține posibilitatea să-și câștige existența printr-o muncă liber aleasă sau acceptată și vor lua măsuri potrivite pentru garantarea acestui drept". Deopotrivă, art. 23 pct. 1 din Declarația Universală a Drepturilor Omului stabilește că "orice persoană are dreptul la muncă, la libera alegere a muncii sale, la condiții echitabile și satisfăcătoare de muncă, precum și la ocrotirea împotriva șomajului", în timp ce art. 15 alin. (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene proclamă că "orice persoană are dreptul la muncă și dreptul de a exercita o ocupație aleasă sau acceptată în mod liber".

Deși prevederile constituționale referitoare la dreptul la muncă asigură oricărei persoane posibilitatea de a exercita profesia sau meseria pe care o dorește, în anumite condiții stabilite de lege, și nu vizează și obligația statului de a garanta accesul tuturor persoanelor la toate profesiile, dreptul la muncă este un drept complex, ce implică diferite aspecte, libertatea alegării profesiei și a locului de muncă reprezentând numai unele dintre componente ale acestui drept. Astfel, odată dobândit un loc de muncă, acesta trebuie să se bucură de o serie de garanții care să-i asigure stabilitatea, neputând fi de conceput că prevederile constituționale ar asigura libertatea de a obține un loc de muncă, dar nu și garantarea păstrării acestuia, cu respectarea, evidentă, a condițiilor și limitelor constituționale (Decizia CCR nr. 279/2015). În acest sens sunt și cele statuate de Curtea

Constituțională prin *Decizia nr. 383/2005*, potrivit cărora cea mai importantă garanție pentru exercitarea dreptului la muncă o constituie stabilirea limitativă prin lege a cazurilor în care și a motivelor pentru care închiderea raporturilor juridice de muncă poate avea loc din inițiativa și din voința unilaterală a angajatorului.

Având în vedere cele mai sus arătate, apreciem că, deși în ipoteza suspendării din funcție a magistratului nu se poate vorbi de o negare a dreptului la muncă, în egală măsură nu se poate omite că măsura suspendării reprezintă o restrângere a exercițiului dreptului la muncă (*Decizia CCR nr. 261/2016*). Astfel, în acest context, se impune să fie analizat dacă această restrângere este rezonabilă, proporțională cu obiectivul urmărit și nu transformă acest drept într-unul iluzor/teoretic, prin efectuarea unui test de proporționalitate, asemănător celui efectuat prin *Decizia nr. 279/2015*, prin care Curtea Constituțională a analizat o situație asemănătoare, referitoare la suspendarea contractului individual de muncă, din inițiativa angajatorului, în cazul în care angajatorul a formulat o plângere penală împotriva salariatului.

Conform *principiului proporționalității*, orice măsură luată trebuie să fie adecvată - capabilă în mod obiectiv să ducă la îndeplinirea scopului, necesară - indispensabilă pentru îndeplinirea scopului și proporțională - justul echilibru între interesele concrete pentru a fi corespunzătoare scopului urmărit. Astfel, în vederea realizării testului de proporționalitate, se impune, mai întâi, să se stabilească scopul urmărit de legiuitor prin măsura criticată și dacă acesta este unul legitim, întrucât testul de proporționalitate se va putea raporta doar la un scop legitim. De asemenea, Curtea Constituțională a precizat prin *Decizia nr. 261/2016* că pentru corecta aplicare a testului este necesară examinarea fiecăruiu dintre cele 3 elemente în ordinea respectivă.

Urmând reperele mai sus arătate, vom analiza în continuare dacă măsura suspendării din funcție a magistratului în ipoteza art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 este justificată de un scop legitim, dacă este adecvată acestui scop, necesară și dacă se păstrează un just echilibru între drepturile și interesele în concurs pentru a fi corespunzătoare scopului urmărit.

Astfel, reținem că suspendarea din funcție a magistratului pe parcursul procedurii disciplinare își găsește justificarea în necesitatea ocrotirii intereseelor justiției, putând fi totodată privită și ca o expresie a dreptul Consiliului Superior al Magistraturii de a lăsa măsurile necesare bună desfășurării a activității justiției. Prin urmare, măsura reglementată de art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 urmărește, deopotrivă, protejarea unor drepturi de sorginte legală și constituțională.

Referitor la caracterul adecvat și necesar al restrângerii exercițiului dreptului la muncă în raport cu scopul urmărit, apreciem că suspendarea din funcție a magistratului în ipoteza analizată reprezintă o măsură adaptată scopului urmărit și este capabilă, în abstract, să îndeplinească exigențele acestuia. Protecția dreptului la muncă nu poate fi absolutizată cu consecința afectării desfășurării cu imparțialitate a procedurilor disciplinare ori atingerii grave a prestigiului justiției, iar suspendarea din funcție a magistratului apare ca o măsură

adecvată în împrejurările în care menținerea în activitate a acestuia ar fi de natură să atragă consecințe negative asupra activității justiției. Apreciem, deopotrivă, că reglementarea posibilității CSM de a suspenda din funcție magistratul în situația în care consideră că interesele sale ar fi afectate prin menținerea în activitate a acestuia este un instrument necesar pentru a asigura protecția efectivă a drepturilor și intereselor cetățenilor.

Cât privește caracterul proporțional al măsurii reglementate de art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004, respectiv al realizării unui just echilibru între drepturile în concurs, anume dreptul la muncă și dreptul Consiliului Superior al Magistraturii de a lua măsurile necesare bunei desfășurări a activității justiției, reținem că suspendarea din funcție a magistratului atunci când există temeiuri pentru a aprecia că, prin conduită sa, ar putea periclită interesele justiției, trebuie să se supună unor condiții care să asigure că această măsură nu are un caracter arbitrar. În acest sens reținem că măsura suspendării determină închetarea temporară a obligațiilor părților ce izvorăsc din raportul juridic de serviciu, iar, în ipoteza textului de lege analizat, cauza suspendării nu operează de drept și nici nu este o exprimare a voinței magistratului, ci a Consiliului Superior al Magistraturii.

Condițiile ce permit CSM suspendarea din funcție a magistratului constau în evaluarea măsurii în care exercitarea în continuare a funcției ar putea afecta desfășurarea cu imparțialitate a procedurii disciplinare sau dacă procedura disciplinară este de natură să aducă atingere gravă prestigiului justiției.

Astfel, în cauză, în lipsa individualizării faptelor ce ar putea fi reținute în sarcina celor două doamne judecător, în lipsa indicării probelor pe care eventualele acuzații disciplinare s-ar putea fundamenta și, în consecință, în condițiile imposibilității valorificării corespunzătoare a dreptului la apărare, apreciem că nu suntem în măsură să evaluăm dacă, raportat la situația din dosar, soluția suspendării din funcție a celor doi magistrați este o măsură adecvată și un instrument necesar pentru desfășurarea cu imparțialitate a procedurii disciplinare și asigurarea prestigiului justiției.

Cu privire particulară la situația doamnei judecător Tudorache Neluța Marinica, reținem că nu s-a conturat nici din dosarul cauzei, nici în timpul ședinței de judecată și nici nu s-a invederat de către inspectorul judiciar vreun motiv concret pentru care ar trebui să intervînă o măsură atât de gravă și de intruzivă în cariera magistratului și în exercițiul dreptului la muncă al acestuia.

Mai mult, *măsurile reparatorii* (repunerea în situația anterioară, plata drepturilor de care a fost lipsit pe perioada suspendării, recunoașterea vechimii în muncă și în magistratură pe această perioadă) nu privesc decât situația în care se desfînțează măsura suspendării. Prin urmare, în cazul constatării unei abateri disciplinare, oricără de reduse sub aspectul gravității sale, magistratul va suporta în continuare efectele suspendării din funcție - care privesc și dreptul la remunerarea muncii -, în condițiile în care intinderea în timp a acestei măsuri este limitată de soluționarea definitivă a acțiunii disciplinare, astfel că nu este exclusă ipoteza ca efectele suspendării să fie mai grave decât cele ale înseși sancțiunii aplicate.

Prin urmare, apreciem că magistratul trebuie să se bucure de garanții suficiente care să asigure că restrângerea exercițiului dreptului la muncă nu este rezultatul unor eventuale acțiuni excesive, sens în care este absolut necesar ca imprejurările de fapt reșinute în sarcina acestuia să circumstânțeze cu suficient de multă claritate și precizie cele două ipoteze ale art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004. Atâtă vreme că, însă, Secția pentru Judecători în materie disciplinară nu dispune de instrumente suficiente pentru a decide asupra posibilei incidente a art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 în sens de circumstanțe factuale care să susțină o eventuală vinovătie a celor două doamne judecător, apreciem că măsura suspendării acestora din funcție nu întrunește condiția caracterului proporțional, măsura fiind excesivă în raport cu obiectivul ce trebuie atins, aducând atingere inclusiv dreptului la muncă al acestora.

Nu în cele din urmă, în aprecierea proporționalității măsurii suspendării din funcție a celor două doamne judecător se ridică și *chestiunea independenței judecătorului*, principiu de ordin constituțional consacrat de art. 124 alin. (3) din Constituția României. Importanța acestei perspective de analiză rezidă în aceea că toate garanțiile de ordin constituțional sau infraconstituțional care se referă la înfăptuirea justiției servesc, în ultimă instanță, realizării drepturilor și intereselor cetățenilor. De altfel, acesta este cadrul în care o serie de documente internaționale cu valoare interpretativă constituțională utilizează conceptul de "tribunal independent".

Astfel, potrivit art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, "*Orice persoană are dreptul, în deplină egalitate, să fie audiată în mod echitabil și public de un tribunal independent și imparțial, care va pronunța, fie asupra drepturilor și obligațiilor sale, fie asupra temeiniciei oricărei acuzări în materie penală îndreptată împotriva sa*". De asemenea, potrivit art. 14 pct. 1 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice, "*Orice persoană are dreptul că litigiul în care se află să fie examinat în mod echitabil și public de către un tribunal competent, independent și imparțial, stabilit prin lege*". În sfârșit, potrivit art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor și a libertăților fundamentale, "*Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege*".

Având în vedere dispozițiile constituționale și din documentele internaționale evocate, reținem că independența judecătorilor - indiferent de aspectele sub care aceasta poate fi abordată - nu este reglementată ca un scop în sine și, cu atât mai puțin, un privilegiu al acestora, ci, slujind înfăptuirii justiției, reprezentând, așadar, o garanție oferită cetățenilor. Aceștia trebuie să aibă certitudinea că magistrații sunt independenți de reprezentanții puterii legislative și executive și că, indiferent de statutul lor special, se supun legii, inclusiv normelor care consacră răspunderea disciplinară, pentru a-și exercita puterile conferite cu responsabilitate.

Accastă concluzie este, de altfel, exprimată și în documente internaționale care, deși nu au valoare obligatorie în sensul art. 11 din Constituție, constituie un cadru de referință

[Declarația privind etica judecătoră, adoptată de Adunarea Generală a Rețelei Europene a Consiliilor Judiciare, în cadrul întâlnirii de la Londra, 2 - 4 iunie 2010; Principiile de la Bangalore privind conduită judecătoră; jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene respectiv Hotărârea din 30 septembrie 2003 pronunțată în Cauza Gerhard Kobler împotriva Austriei (C-224/2001), Hotărârea din 13 iunie 2006 pronunțată în Cauza Tragbettii del Mediterraneo SpA împotriva Italiei (C-173/03), Hotărârea pronunțată în 24 noiembrie 2011 în Cauza Comisia Europeană împotriva Italiei (C-379/10).]

Toate considerențele enunțate conduc la concluzia că principiul constituțional al independenței judecătorilor implică, în mod necesar, un alt principiu, cel al responsabilității. Independența judecătorului nu constituie și nu poate fi interpretată ca o putere discreționară a acestuia sau o piedică în calca angajării răspunderii sale în condițiile legii, indiferent că este vorba despre răspundere penală, civilă sau disciplinară. Este sarcina legiuitorului, însă, de a realiza echilibrul necesar între independența și responsabilitatea judecătorilor, cu respectarea dispozițiilor constituționale în materie și a angajamentelor pe care România și le-a asumat prin tratatele la care este parte (*Decizia CCR nr. 2/2012*).

Rezultă, astădat, că de maniera în care autoritățile interne cu atribuții în materia răspunderii disciplinare a judecătorilor acționează depinde în mod esențial garantarea independenței acestora. Orice măsură suscepțibilă de interpretare, orice procedură neadecvată care creează aparența unui excess de putere sunt de natură să sacrifice principiul constituțional al independenței judecătorilor, cu consecința afectării drepturilor cetățenilor.

Astfel, pe acest palier al analizei, se poate aprecia că o măsură de suspendare din funcție a unui judecător, în măsura în care aceasta nu este suficient de bine articulată, ancorată în prevederile legale și neapărat sustinută factual și probator, ar putea să constituie o afectare serioasă și în esență a independenței judecătorului.

Independența judecătorului este garanția indeplinirii unui act de justiție corect și, prin urmare, o măsură intruzivă în cariera profesională a judecătorului trebuie să fie într-atât de bine demonstrată și probată încât să nu lase loc niciunei urme ori fie chiar numai aparente de slăbiciune, grabă ori ușurință în dispunerea acesteia.

Și cum în prezență cauză normele care reglementează posibilitatea luării măsurii suspendării din funcție a judecătorilor sunt suficient de vulnerabile din perspectiva intinderii conceptelor cu care operează, cum circumstanțele de fapt ale pricinii nu sunt stabilite, neexistând niciun fel de indiciu cu privire la imprejurările reținute în sarcina celor două doamne judecător, la urmări și la potențiala lor vinovăție, apreciem că o suspendare din funcție a acestora la acest moment al instrumentării sesizării poate prezenta valențele unei afectări a independenței judecătorului.

Scopul urmărit de legiuitor prin măsura suspendării magistratului din funcție pe durata procedurii disciplinare constă în asigurarea desfășurării cu imparțialitate a procedurilor disciplinare și asigurarea prestigiului justiției, măsura suspendării din funcție fiind justificată de necesitatea protejării intereselor autorității instituției publice implicate.

scop circumscris atât stabilirii obiective a vinovăției magistratului implicat, cât și prevenirea unei conduite a magistratului, de natură a influență desfășurarea procedurii disciplinare.

Cum în cauză, scopul mai sus enunțat nu poate fi susținut pentru toate considerentele arătate, în opinie separată apreciem că se impune respingerea cu nefondată a măsurii de suspendare din funcție a doamnelor judecător Alexandru Ilieana și Tudorache Neluța Marinica.

Judecător Evelina Mirela Oprina

Judecător Gabriela Baltag

